Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 702
Marți 17 ianuarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

1390 de lei beneficii în medie la hectar

În munca pentru obținerea producțiilor și a costurilor planificate, gospodăria agricolă de stat I. L. Caragiale din regiunea București a dispus de un parc bogat de tractoare și mașini agricole moderne. Dar de asemenea utilaj au dispus și alte gospodării. Rezultatele sînt însă aici mai bune. De ce oare? Pentru că aici s-a acordat o atenție mai mare exploatării raționale a tractoarelor și mașinilor. S-a lucrat și în două schimburi, s-au folosit din plin tractoarele la transporturi, s-au ajutat chiar și alte gospodării vecine pentru efectuarea la timp a unor lucrări. Fiecare mecanizator aflat în întrecere a luptat stăruitor pentru a se apropia de realizarea a 2.000 de ore de funcționare anual pe tractor. Astfel s-a ajuns ca numărul total de ore de funcționare pe tractor să fie depășit, iar prețul de cost pe ora de funcționare să fie sub cel planificat. Acest fapt a contribuit la reducerea costurilor pe tonă de produs.

Spre deosebire de alți ani, consiliul și sindicatul gospodăriei a urmărit cu perseverență aplicarea agrotehnicii înaintate, efectuarea unor lucrări de cea mai bună calitate. Brigadierul de cîmp Ion Ungureanu, de pildă, a aplicat diferențiat agrotehnica, de la tarla la tarla. După bune premergătoare (mazăre) sau după alte plante cultivate în terenuri bine fertilizate, el a folosit numai semințe de grîu de mare productivitate, din soiurile care s-au comportat cel mai bine în Bărăgan. S-a însămînțat într-un timp scurt cu o densitate bună la metru pătrat, în teren pe care s-au distribuit, în toamnă, cu avionul, cîte 400 kg. superfosfat la hectar. Patul germinativ a fost foarte bine pregătit, lucru care a favorizat o răsărire uniformă. Astfel, grîul a intrat viguros în iarnă, a înfrățit bine și a rezistat la temperaturile scăzute. Primăvara, pe tarlalele unde plantele au fost „descălțate" s-a aplicat tăvălugitul; pe parcelele cu grîu viguros s-a aplicat grăpatul spre a se distruge crusta și păstra apa în sol. De asemenea, s-au aplicat îngrășăminte chimice (azotat de amoniu) în special pe parcelele unde grîul a ieșit slab din iarnă. De menționat că aplicarea îngrășămintelor s-a făcut în general pe o bază științifică, în funcție de analiza probelor de sol.

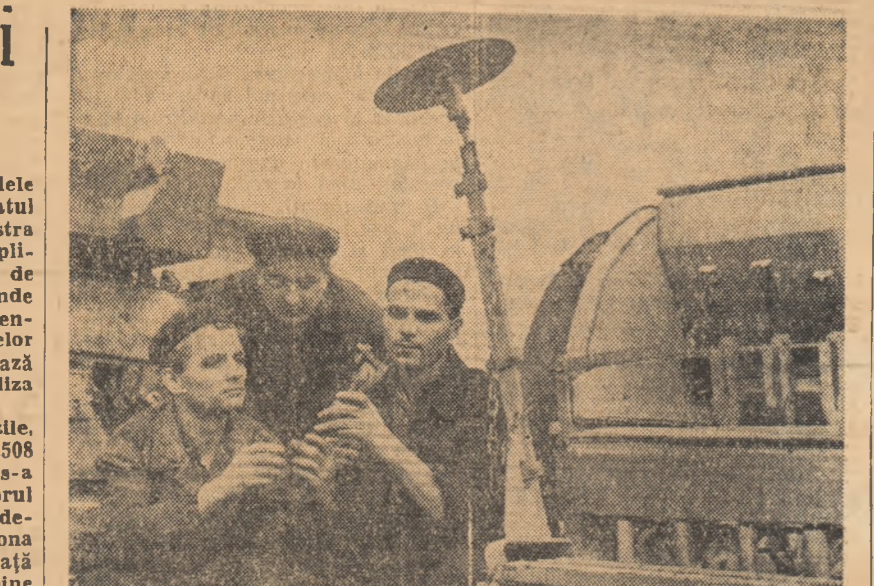
Recoltarea s-a făcut în 7 zile, realizîndu-se o producție de 3.508 kg. la ha. față de 1.900 kg. cît s-a planificat pe gospodărie. Sporul mare de producție la hectar a determinat ca prețul de cost pe tona de grîu să fie numai de 334 lei față de 469 lei sarcina de plan. E bine de menționat și faptul că cea mai mare parte din grîul obținut de acest brigadier a fost primit la bază ca grîu de sămînță. Intr-un mod asemănător au muncit și lucrătorii din brigada lui Nicolae Achim. Acesta din urmă însă, a folosit ceva mai multe îngrășăminte chimice, grîul răsplătind din plin consumul în plus de îngrășăminte. El a reușit să obțină 4.508 kg. grîu în medie la hectar.

Cu atenție s-a lucrat și la cultura porumbului. Porumbul a fost semănat în terenuri arate adînc de cu toamnă la 30 cm., și îngrășate cu gunoi de grajd. S-a semănat porumb dublu hibrid, în rînduri perfect drepte, asigurîndu-se o densitate normală de plante la hectar. Prașilele s-au făcut mecanizat, la timpul optim, fără a se distruge din plantele de porumb. Astfel lucrînd, brigadierul Ion Ungureanu a reușit să realizeze 3.950 kg. porumb boabe la ha. față de 2.500 kg. media planificată pe gospodărie.

Dar nu numai acesta a muncit bine. Toți brigadierii de cîmp și toți

Ing. S. VASILE

(Continuare în pag. 4-a)

La uzinele „Vasile Roaită" din București. Matrițerii Victor Băleanu și Marin Grecu din secția a 3-a mașini agricole, consultîndu-se cu șeful brigăzii nr. 1, tov. Achirian Nicolae, în legătură cu modificarea tijei marcatorului de la semănătoarea universală.

Ritmul reparațiilor trebuie mult intensificat

Pînă acum cîteva zile, în stațiunile de mașini și tractoare reparația tractoarelor necesare în campania agricolă din primăvara acestui an, a fost efectuată în procent de 66 la sută, a plugurilor 61 la sută, a semănătorilor 64 la sută, iar a cultivatoarelor 56 la sută.

Cele mai bune rezultate au fost obținute de S.M.T.-urile din regiunile Crișana, Maramureș și Ploiești.

In S.M.T.-urile din regiunile Cluj, Iași, Bacău și Oltenia, ritmul reparațiilor este nesatisfăcător. De exemplu, în regiunea Cluj, utilajul din unitățile respective a fost pregătit în procent de numai 49 la sută.

In gospodăriile de stat, pînă acum tractoarele au fost reparate în procent de 45 la sută, plugurile 49 la sută, semănătorilor de păioase 63 la sută, cele de porumb 52 la sută.

Rezultate mai bune la reparația tractoarelor s-au obținut în gospodăriile de stat din regiunile Ploiești (69 la sută) și Dobrogea (58 la sută). In gospodăriile agricole de stat din regiunile Brașov, Suceava, Maramureș, Iași, Hunedoara, aceste lucrări abia s-au executat în procente între 20-37 la sută.

Este adevărat că unele baze de aprovizionare încă n-au rezolvat integral problema aprovizionării unităților cu o serie de repere importante — astfel încît din această cauză reparația multor tractoare este îngreunată. De asemenea, trebuie subliniat că unele centre mecanice nu livrează în termen piesele și ansamblele pe care S.M.T.-urile și gospodăriile de stat le trimit spre recondiționare.

In multe cazuri, rămînerea în urmă a reparațiilor se datorează și slabei organizări a acestei acțiuni. In unele S.M.T.-uri ca, de exemplu, Circea — regiunea Oltenia, Anghelești și Cocioc — regiunea București, Pogoanele — regiunea Ploiești etc. s-a constatat că reparațiile efectuate sînt de slabă calitate.

Ritmul reparațiilor trebuie deacum mult intensificat. In acest scop este necesar ca bazele de aprovizionare unde încă se mai constată unele lipsuri de piese să ia măsuri în vederea asigurării unităților deservite cu reperele și materialele solicitate. Totodată, munca la reparații trebuie organizată în S.M.T.-uri, centre mecanice și gospodării de stat în cele mai bune condiții, astfel încît lucrările respective să fie terminate la timp și de bună calitate.

In livezile de la G. A. S. Măgurele

Zi de început de ianuarie, cu cer senin și soare ca de primăvară. Urcăm dealul spre livezile brigăzii conduse de tov. Brătan Ion. La o intretăiere de alei, oprim mașina și căutăm să descifrăm dincotro se aud glasurile muncitorilor.

Coborîm către un iaz de unde vara apa e trasă pentru irigatul pomilor. Aci îl întîlnim chiar pe conducătorul brigăzii, un om înalt, cu ochii vii, pătrunzători și tîmplele ușor pudrate de vîrstă.

Tov. Brătan Ion, lucrînd la tăierile de corecție și fructificare

— Anul trecut, ne spune tov. Brătan, conducîndu-ne spre grupul muncitorilor care lucrează la stropitul de iarnă al livezii, brigada noastră a depășit planul de producție la toate sortimentele de fructe, cu 27 la sută. Ne-am convins o dată în plus, că succesul acesta, într-un an puțin favorabil și pomiculturii, — s-a datorat în cea mai mare măsură îngrijirii pomilor. De aceea, încă de la 15 noiembrie 1960, noi am început lucrările de igienă culturală, — tăierile de uscături, curățirea pomilor de mușchi și licheni. La 15 decembrie, atît la brigada noastră, cît și la celelalte 10 ale gospodăriei de stat Măgurele, regiunea Ploiești, aceste lucrări fuseseră terminate. Tot atunci a fost început și primul stropit de iarnă, care este în curs, cum se vede. Pînă acum, folosind fiecare zi bună de lucru, aci au fost stropiți 8.000 de pomi, din cei 12.000 existenți. In curînd, după 20 ianuarie, vom începe și al doilea stropit.

Intr-adevăr, muncitorii zoresc să termine cît mai repede această lucrare. O pompă poate stropi zilnic cel puțin 120 de pomi. Iată-i pe Voicu C-tin și Militaru C-tin, mînuind cu atenție la cîte un pom, tijele lungi ale unei pompe carosabile. Jeturile de selinon pătrund peste tot locul printre ramurile pomilor. Mînuitorii caută să nu rămînă nici un locșor nestropit.

Pe alte alei ale livezii, lucrează încă 5 pompe deservite tot de cîte 3 oameni.

Paralel cu stropitul, în livadă s-a făcut și arătura pe 64 hectare, unde a fost posibil, folosindu-se pluguri trase de cai. Acum, în livezile de pe coastă unde nu se poate ara, se continuă săpatul pe intervale și în jurul pomilor. Paralel cu aratul și săpatul, s-au dat pe 24 hectare cîte 30 tone gunoi de grajd la hectar, iar pe alte 42 hectare, cîte 250 kg. superfosfat la hectar.

Intr-un loc, am văzut vreo 8 muncitori făcînd tăieri la pruni.

— Acestea — ne lămurește tov. Brătan, trecînd și dînsul să lucreze, — sînt tăieri de corecție și fructificare. Pînă la 6 ianuarie, lucrarea aceasta s-a făcut în brigada noastră la peste 6.700 de pomi, din cei 12.000 existenți.

De la directorul gospodăriei de stat Măgurele, am aflat, cînd am trecut pe la sediul gospodăriei, că pe toate cele 860 ha. cu livezi ale acestei unități, lucrările de iarnă sînt în același stadiu avansat ca și la brigada condusă de tov. Brătan. Din cei 56.000 pomi, numai circa 10 la sută au mai rămas nestropiți prima oară. Totodată, din livada de peste 800 ha. au fost arate 200 ha., iar săpatul în jurul pomilor și administrarea îngrășămintelor s-au realizat în procent de 80 la sută.

Demn de subliniat e faptul că anul acesta gospodăria va planta încă 140 de hectare cu pomi. Din această suprafață, 100 ha. vor fi plantate în masiv, în toamnă, la brigada din comuna Matița.

AL. RAICU

NOI OGOARE UNITE

Colectiviștii — cei mai activi agitatori

Rezultatele obținute de gospodăriile agricole colective și îndeosebi de gospodăriile fruntașe în ce privește creșterea producției și ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor, exercită o puternică influență asupra întovărășiților și grăbesc în fapt hotărîrea acestora de a se înscrie în gospodăriile colective.

Transformarea întovărășirilor agricole în gospodării colective, întărirea economico-organizatorică și dezvoltarea multilaterală a acestora constituie un proces unic neîntrerupt, care consolidează și lărgește relațiile de producție socialistă la sate.

Țăranii muncitori din întovărășirea agricolă „7 Noiembrie" din comuna Amaru, raionul Mizil, au auzit multe lucruri despre superioritatea muncii unite în colectivă, în special la lecțiile prezentate în cadrul învățămîntului agrozootehnic și în mod deosebit la diferite forme de învățămînt politic. Dar ei admiraseră nu odată, cu ochii lor, rezultatele obținute an de an de gospodăria agricolă colectivă din comuna lor.

În anul 1953 în comuna Amaru a luat ființă gospodăria colectivă „1 Mai". Cuprindea 27 de familii, 122 ha teren agricol și avea un fond de bază de 60.868 de lei. Colectiviștii au muncit cu rîvnă. An de an gospodăria colectivă a crescut ajungînd în primăvara lui 1960 să cuprindă 207 familii cu 476 ha, iar fondul de bază ridicîndu-se la 460.088 lei.

În cursul anului 1960, gospodăria colectivă și-a procurat cu fonduri proprii și din credite de stat 49 vaci, 38 tineret bovin, precum și alte animale aducătoare de venituri. Producțiile obținute în anul trecut, superioare celor obținute de întovărășiți au fost după cum urmează: grîu 2.138 kg la ha, 3.027 kg porumb la ha, 1.929 kg orz la ha, 2.127 kg ovăz la ha, secară boabe 2.450 kg la ha, borceag 5.740 kg la ha, sfeclă de zahăr 25.100 kg la ha, cartofi 16.000 kg la ha, floarea-soarelui 1.623 kg la ha, precum și 1.800 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Toate aceste rezultate au dat posibilitatea colectiviștilor să obțină produse însemnate, și au exercitat o puternică influență asupra țăranilor întovărășiți. De exemplu, colectivistul Pierșinaru Constantin, care a intrat în gospodărie în anul 1959, a obținut în anul 1960 următoarele cantități de cereale pentru cele 240 zile-muncă prestate: 1.831 kg grîu, 2.526 kg porumb, 46 kg fasole, 30 kg brînză, 1.083 kg zarzavaturi, 173 litri vin, precum și peste 4.500 lei.

De asemenea, țăranii întovărășiți au văzut că aproape 70 la sută din colectiviști și-au construit case noi, și-au luat aparate de radio, biciclete, mobilă și chiar televizoare.

Dar colectiviștii au fost ei înșiși neobosiți agitatori. În cadrul muncii politice duse pentru colectivizarea comunei, ei au hotărît să cheme pe întovărășiți să-i viziteze în casele lor, să le arate cum trăiesc, ce au realizat muncind în gospodăria colectivă. De exemplu, colectivistul Pierșinaru Constantin a chemat la el acasă familia întovărășitului Ardeleanu Ion. La fel au procedat colectiviștii Ion Mihai, Ghiță Nic., Iordache Constantin și alții.

Dar munca politică a cuprins și alte aspecte: grafice comparative între cîștigul obținut de un colectivist și un țăran întovărășit, popularizarea la panoul de onoare a celor care s-au înscris în fiecare zi în colectivă, etc.

În ziua de 28 decembrie 1960, în comuna Amaru a fost adevărată sărbătoare. Cele 292 familii de întovărășiți au devenit familii de colectiviști. Astfel, gospodăria colectivă „1 Mai" din Amaru, totalizează acum 499 de familii cu 1.126 hectare.

ACHIM NICOLAE
instructor al Comitetului raional P.M.R. Mizil

În satele regiunii Brașov

Peste 1.000 de colectiviști din raionul Sf. Gheorghe, regiunea Brașov, și-au construit în cursul anului trecut case noi, iar alții și-au cumpărat mobilă nouă, biciclete, motociclete etc.

Dîndu-și seama că în gospodăria colectivă se obțin producții și venituri mai mari, numeroși întovărășiți din regiune au trecut la forma superioară de muncă, gospodăria colectivă. Astfel, în satul Aita Medie din regiunea Brașov, de curînd a fost sărbătoare mare, întovărășiții de aci unindu-se într-o nouă gospodărie colectivă.

De asemenea, întovărășiții din satul Bățanii Mari din această regiune, au înființat în aceeași zi o gospodărie colectivă.

Candidații F.D.P. — candidații oamenilor muncii

Propunerile de candidați pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și sfaturile populare continuă în întreaga țară. Desemnarea candidaților Frontului Democrației Populare prilejuiește manifestări de înaltă prețuire din partea cetățenilor, pentru cei propuși a fi aleși în organele puterii de stat. Ei, purtătorii de cuvînt al intereselor celor ce muncesc, călăuziți de partid pentru înflorirea patriei, pentru făurirea unei vieți tot mai fericite, sînt pe drept cuvînt cei mai buni fii ai poporului nostru muncitor.

In circumscripțiile electorale unde au fost depuse candidaturile pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și sfaturile populare, au loc adunări ale oamenilor muncii, în care ei susțin cu căldură aceste candidaturi. Muncitorii ceferiști din circumscripția electorală nr. 1 „Grivița Roșie" — București au susținut cu însuflețire candidatura tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. De asemenea, în adunarea lor, muncitorii, tehnicienii și funcționarii de la întreprinderea textilă „Dorobanțul" din Ploiești au susținut cu căldură candidatura tovarășului Chivu Stoica pentru circumscripția electorală nr. 1 Ploiești-Est. La Cluj, oamenii de știință, medici, cercetători, profesori și studenți de la Institutul medico-farmaceutic, de la Institutul Politehnic, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la întreprinderea „Inainte" au susținut în adunarea lor candidatura tovarășului Ion Gheorghe Maurer pentru circumscripția electorală „Universității nr. 1.

Susținînd candidaturile propuse, oamenii muncii se angajează să lupte cu puteri sporite pentru înfăptuirea mărețelor sarcini trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., pentru continua dezvoltare a economiei naționale, pentru socialism, pentru pace în întreaga lume.

„Candidații F.D.P. — candidații noștri!" Aceste cuvinte spuse din toată inima de oamenii muncii de la orașe și sate, arată puternicul entuziasm cu care ei susțin în alegerile de la 5 martie pe cei mai buni fii ai poporului nostru.

Eroul Muncii Socialiste VASILE VOICHIȚĂ

Propus candidat al F. D. P. în circumscripția electorală nr. 28 Sînnicolaul Mare

La S.M.T. Sînnicolaul Mare lucrează de mulți ani un vrednic colectiv de mecanizatori în frunte cu tractoristul Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste. Deservind gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin", brigada condusă de tov. Voichiță a efectuat an de an lucrări de bună calitate, asigurînd colectiviștilor recolte mari. Anul trecut, brigada și-a îndeplinit planul anual în proporție de 134 la sută, economisind totodată aproape 29.000 kg. combustibil. Despre aceste realizări s-a vorbit în cadrul adunării ce a avut loc în sala casei raionale de cultură din Sînnicolaul Mare, cînd Eroul Muncii Socialiste, Vasile Voichiță, a fost propus candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 28, Sînnicolaul Mare în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Susținînd cu căldură candidatura propusă, mecanizatorul Vasile Sebeșan și Andrei Szamba, directorul S.M.T.-ului, au arătat că tov. Vasile Voichiță a organizat la gospodăria colectivă din Sînnicolaul Mare un lot de mecanizare a culturii porumbului pe o suprafață de 100 ha., care a dat o producție de 4.270 kg. porumb boabe la ha. „Tov. Voichiță — a spus inginerul agronom Gh. Istrate, este autorul multor inovații prețioase, el a ajutat peste 40 tineri să devină tractoriști destoinici, mulți brigadieri au fost crescuți de el. Il cunosc ca un om care se gîndește întotdeauna, în primul rînd, la interesele statului, la interesele poporului. Sînt convins că, fiind ales deputat, își va îndeplini cu cinste datoria".

Adunarea a aprobat în unanimitate candidatura propusă.

Președinta

Din curte se aude o voce puternică, puțin supărată, de femeie, și alte cîteva, mai încete, de bărbați. E vorba, după cîte înțeleg, despre vreme. „Parcă n-ar fi ianuarie, îi se strică porcul în cămară, zău așa!" — deslușesc.

— I-auzi-o!

Din această exprimare lapidară a casierului, fiecare dintre noi înțelege cam ce i se cuvine. Pentru mine, anunțul sună parcă a reproș: „Credeai că întîrzie? He, he!" Cei vreo patru colectiviști veniți în birou să tragă un fum, dar așezați temeinic la taclale, înțeleg în felul lor: „Gata vorbăria, la treabă!".

Ușa se deschide parcă împinsă de vînt și în birou intră președinta. E o femeie cam de 40 de ani, cu o față rotundă, înfășurată într-o broboadă mare, cafenie. Pe haina de velur, două barete: una galbenă ca spicul de grîu, alta roșie. Rețin acest amănunt ca s-o întreb mai tîrziu pentru care fapte a fost decorată cu Ordinul Muncii și Medalia Muncii.

Cu mișcări scurte își scoate broboada, observînd:

— Care s-a aghesmuit? Miroase a prună!

Unul dintre colectiviști se grăbi să iasă primul din birou.

★

Cu vreo patru luni în urmă, colectiviștii de la „1 Mai" din Cuza Vodă au primit oaspeți puțin obișnuiți. Echipa de actori a Teatrului Național din București, care pregătea spectacolul cu piesa „Maria" venise în documentare. Bineînțeles, printre oaspeți era și Vasile Iosif, autorul piesei. A urmat premiera. In sala Palatului R.P.R. din București, printre sute de spectatori, aplaudau de zor și invitații de la „1 Mai" — vreo 30 de colectiviști.

„Strașnic! Maria e leită tovarășa noastră Gherghina!".

Omagiu artistei emerite Eugenia Popovici, (Maria), pentru jocul său convingător, omagiu Mariilor din satele noastre, care nu consideră cratița drept ideal în viață. Și firește, omagiu Gherghinei Cojocaru, președinta colectivei din Cuza Vodă, eroină, cu alt nume, a piesei, măcar că autorul, așa cum se spune, s-a inspirat din realitățile satului dobrogean.

★

Iarna trecută, în unanimitate adunarea colectiviștilor a ales ca președinte pe brigadiera Gherghina Cojocaru. Ordinul Muncii și Medalia Muncii le avea atunci. Ii fuseseră date pentru recoltele mari obținute de brigada pe care o conducea.

— ...Recunosc, la început mi-a fost

T. OPREA

(Continuare în pag. 2-a)

DOVADA ÎNALTEI PREȚUIRI

L-am ascultat nu de mult pe Constantin Adochiței stînd de vorbă cu tineri ce se pregăteau să-și serbeze majoratul. Era între ei și Nicolae Costin, elevul său care, la 5 martie, va vota prima oară.

— Inainte vreme, — le spunea Adochiței — omul era prețuit după întinderea moșiilor și numărul banilor; cei cu moșii și bani se bucurau de toate plăcerile vieții, nouă celor care munceam, avuții ne hărăziseră necazurile. Intrebați-vă părinții de cîte ori s-au culcat flămînzi ca să aibă ce să vă pună vouă pe masă la cină?...

Adochiței vorbește rar și puțin despre trecut.

— Prea a fost aspru trecutul cu noi cei în vîrstă, ca să ne placă aducerile aminte.

Despre zilele de azi, despre ce va fi peste un an, peste cinci, cînd șesenalul va fi înfăptuit, vorbește cu deosebită plăcere. Omul harnic, practic și priceput, el vede viitorul ca rezultat al muncii tuturor.

— Viitorul îl făurim fiecare la locul nostru de muncă — spune el tinerilor, îndemnîndu-i să unească vrednicia cu învățătura.

Iar tinerii îl ascultă fiindcă la Eroul Muncii Socialiste Constantin Adochiței nu există nepotriviri între vorbă și faptă. El însuși învață cu perseverență și învață și pe alții. Doar cu cîțiva ani în urmă Amitrului Vasile era un mulgător începător în brigada sa. Cînd la G.A.S. Coțușca, raionul Săveni, s-a format o nouă brigadă de taurine, tov. Adochiței a propus pe Amitrului să o conducă.

— Știam că Amitrului nu mă va da de rușine. Îi plăcea mult să învețe și avea simț de gospodar.

Amitrului nu l-a făcut de rușine pe învățătorul său. In 1960, brigada condusă de Amitrului a obținut 3.640 de litri de lapte în medie pe cap de vacă furajată. O producție foarte bună.

Pe tovarășul Adochiței producția obținută de Vasile Amitrului nu-l mulțumește.

— E puțin totuși...

Pe nea Costică — așa i se spune în gospodărie — nu-l mulțumește nici producția medie obținută de la cele peste 100 de vaci din brigada sa.

— 4466 de litri de lapte pe cap de vacă furajată e ceva, într-adevăr, dar se putea mai mult...

Mereu preocupat să educe și să învețe pe tineri, mereu însuflețit de dorința de a realiza mai mult, Adochiței se bucură de stima și prețuirea tuturor celor care-l cunosc. Prețuirea și stima ce i-o acordă oamenii au o temelie trainică: munca sa rodnică în producție, munca sa de deputat în sfatul cel mare al țării.

Recent crescătorul de animale Constantin Adochiței a fost propus pentru a treia oară candidat pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Primită cu puternice aplauze, propunerea a fost susținută de zeci și zeci de cetățeni din circumscripția electorală nr. 19. Coțușca.

C. GAVRILĂ
Trustul Gostat Suceava

Aproape 1.000 de muncitori și muncitoare ai uzinelor de tractoare din Brașov de la fabrica „Rulmentul" și atelierele automotoare C.F.R., precum și cetățeni din cartier s-au strîns pentru a-și desemna candidatul lor în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. Ca și acum patru ani, cei prezenți s-au gîndit tot la montorul STOIAN GHEORGHE propunîndu-l candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Brașov-Tractorul. Propunerea a fost întîmpinată cu vii aplauze. In clișeu: Un aspect din sală; în medalion: montorul Stoian Gheorghe.

Foto: NICU VASILE

Cursanţii urmăresc cu atenţie planşa. Inginerul agronom Gîroadă Dorin de la gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din comuna Adunaţii Copăceni, — raionul Giurgiu, predă lecţia despre cultura porumbului.

De ce numai 3 lecţii la cercul zootehnic?

Gospodăria agricolă de stat Slobozia şi-a dezvoltat mult în ultimii ani ramura creşterii animalelor. În prezent sectorul zootehnic al acestei unităţi numără 362 capete de taurine, 1.056 de porcine şi 1.357 ovine. Anul trecut, gospodăria a obţinut, pentru prima oară, rezultate bune atît în ceea ce priveşte producţia de lapte la vaci, cît şi preţul de cost al cărnii de porc. Bunăoară, planul global al producţiei de lapte a fost depăşit în 1960 cu 37 hectolitri iar costul unui kilogram de carne de porc la categoria grăsuni pînă la 30 kg a fost redus cu 3,16 lei. În schimb, planul de lînă şi lapte de oaie şi de purcei nu a fost realizat. Cauza acestor nerealizări se datoreşte pe de o parte fluctuaţiei de îngrijitori în sectorul zootehnic, iar pe de altă parte îngrijirii şi hrănirii necorespunzătoare a animalelor. Şi în această perioadă majoritatea îngrijitorilor de animale sînt noi angajaţi şi fără experienţă. La taurine şi ovine de exemplu, din 23 şi 20 de îngrijitori de animale cîţi lucrează la aceste ferme, un număr de 20 şi respectiv 14 sînt tineri, veniţi de curînd în gospodărie. În loc ca aceştia să fie ajutaţi de către conducerea gospodăriei pentru a se califica la locul de muncă prin ţinerea regulată a lecţiilor la cercul zootehnic, aceşti tineri îngrijitori sînt, în prezent, lipsiţi de acest ajutor. Din 6 lecţii cît era prevăzut în plan să se ţină la cercul zootehnic, pînă la data de 4 ianuarie 1961 se ţinuseră abia 3. Această situaţie este nejustificată, mai ales că grajdurile pentru animale se găsesc chiar în incinta secţiei centru unde se află toţi lectorii şi majoritatea îngrijitorilor de animale. A lipsit deci interesul pentru mobilizarea cursanţilor şi predarea lecţiilor potrivit graficului stabilit.

O altă deficienţă care se remarcă la cercul de învăţămînt zootehnic se referă la întocmirea tematicii lecţiilor. Din cele 16 lecţii cîte trebuie să fie predate în această iarnă la acest cerc, o bună parte din ele cuprind teme foarte generale. În ce măsură folosesc oare temele „Aprecierea exteriorului la animale", „Creşterea bovinelor", „Creşterea oilor", „Creşterea porcilor", îngrijitorilor de animale noi angajaţi, în realizarea planului de producţie pe 1961?

Mai folositor pentru aceşti îngrijitori ar fi ca lecţiile predate să aibă un conţinut concret legat de specificul muncii şi al fermelor din gospodărie. În tematica cercului zootehnic lipsesc lecţii interesante ca de pildă „Cum trebuie îngrijite şi hrănite vacile pe timpul iernii", „Cum trebuie îngrijiţi viţeii", „Cum se îngrijesc oile gestante" ş. a. m. d. Ascultînd asemenea lecţii, îngrijitorii de animale vor putea să-şi însuşească o serie de cunoştinţe care îi vor ajuta în mod practic să îngrijească mai bine animalele, să reducă pierderile la tineret şi să obţină totodată producţii sporite de la fiecare animal în parte.

Pentru activizarea cercului zootehnic, o contribuţie însemnată este chemată să aducă conducerea gospodăriei de stat Slobozia, care trebuie să sprijine pe lectori în vederea ţinerii cu regularitate a lecţiilor şi revizuirii tematicii lor pentru a le lega cît mai strîns de nevoile producţiei.

B. TRAIAN

Festivalul filmului pentru sate

Prietenii cinematografului

Se înserase. La poarta casei lui baci Gheorghe Pop, construită din lemn de brad, frumos sculptată, s-a oprit un om de vreo 50 de ani. Auzind lătratul cîinelui, la poartă, gospodarul, colectivistul Gheorghe Pop, a ieşit afară.

— Mai stai, vere Gheorghe, nu vii la film?

— D-apoi, aşteaptă-mă că nici cei cu filmul nu vor începe aşa de repede...

— Hai, dă-i zor, că mai sînt numai 20 de minute.

★

Cei doi colectivişti şi-au găsit cu greu bilete pentru filmul din acea seară, fiindcă de cînd a început „Festivalul filmului pentru sate" sala cinematografului din Chişineu Criş e plină pînă la refuz de spectatori.

Din conţinutul bogat al unor filme ca „Pămînt desţelenit", „In zgomotul roţilor", Soarta unui om", „Valurile Dunării" sau documentare agricole ca: „Porumbul hibrid", „Cultura orezului", „Mai mult ulei" şi altele, oamenii au avut multe de învăţat.

Responsabila cinematografului, Iuliana Laza, şi comisia comunală de coordonarea festivalului au prevăzut ca o dată cu prezentarea filmelor să fie organizate standuri de cărţi cu vînzare, scurte expuneri, simpozioane, expoziţii şi altele. Comitetul comunal de partid, elevii şcolii medii mixte din localitate, membrii cercului literar „Liviu Rebreanu", dau tot sprijinul necesar desfăşurării în condiţii bune a festivalului filmului pentru sate.

Cînd s-a terminat filmul, la ieşire, baci Gh. Pop i-a spus vecinului său: „Măi Şandore, eu unul mă ţineam că ştiu destule despre cultura porumbului, dar văzînd filmul ăsta despre „Porumbul hibrid", m-am ales cu foarte multe învăţăminte. Pe mîine seară ne întîlnim la filmul „Copiii minune". Bine? Dar să-ţi termini treburile mai devreme. Noapte bună".

★

In aceste seri lungi de iarnă tot mai mulţi săteni vizionează filmele. Peste 570 în fiecare seară.

Festivalul filmului pentru sate se bucură de un mare succes şi în comuna Chişineu-Criş.

ION COŢOI
corespondent

Roadele participării la cursurile cercului agrozootehnic

La colţul roşu al gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Podenii Noi, raionul Teleajen, peste 40 colectivişti cursanţi ai cercului agrozootehnic, ascultă cu atenţie explicaţiile ce le dă lectorul — profesorul Chivoiu Nicolaie, cu privire la îngrijirea pomilor în timpul iernii.

A doua zi colectiviştii au şi început să pună în practică cele învăţate. Astfel pe cele 10 hectare livezi cu pomi cursanţii ajutaţi şi de colectivişti au început lucrările de îngrijire a pomilor.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Din activitatea sindicală în unităţile agricole

CALITATEA, problema actuală numărul 1

— Experienţa ne-a învăţat că de atenţia pe care o acorzi calităţii lucrului depinde în cea mai mare măsură prelungirea duratei de funcţionare în brazdă a tractoarelor şi maşinilor agricole, şi obţinerea unor economii cît mai importante. De aceea, noi am pus de data aceasta în centrul preocupării mecanizatorilor problema calităţii. Iată cum am procedat...

Şi tov. Palcu Mihai, preşedintele comitetului sindicatului staţiunii de maşini şi tractoare „Moara Grecilor" regiunea Iaşi, scoate din sertarul biroului o coală enormă pe care o desface cu grijă.

Am în faţă schema de organizare a reparaţiilor care aci se execută în cadrul a 15 posturi specializate în efectuarea unor anume lucrări, — de la demontare, degresare şi trierea pieselor, pînă la rodaj şi vopsit.

În anii trecuţi, ajutorul sindicatului la executarea reparaţiei utilajului la timp şi de bună calitate nu s-a prea făcut simţit. Acum însă, încă de la încadrarea posturilor de lucru au fost prezenţi şi tovarăşi din comitetul sindicatului. Ei au sprijinit ideea ca la posturile cheie să fie repartizaţi cei mai buni mecanici şi mecanizatori, fruntaşii staţiunii, cei care au fost deseori evidenţiaţi în cursul anului.

Astfel, echipa de demontare şi trierea pieselor este condusă de comunistul Naciu Constantin mecanic fruntaş; cea care repară ambielajul, de tov. Adochiţei Gheorghe, un mecanic care a fost trimis în iarna trecută şi la alte unităţi ca de pildă S.M.T. Gura Idrici pentru a ajuta la reparaţii. La conducerea echipei care execută reparaţia chiulaselor şi motoraşelor de pornire a fost încadrat comunistul Stîngăceanu Ferdinand, care lucrează de nu mai puţin ca un deceniu, în S.M.T.

— Din echipa care face montajul, îmi spune tov. Palcu Mihai, fac parte toţi şefii de brigadă. Se ajută unii pe alţii, fac observaţii juste în timpul lucrului, nu lasă să treacă cu nici-un chip lucrări făcute superficial.

Pentru a fi stimulată munca şi a se obţine reparaţii de bună calitate, comitetul sindicatului i-a mobilizat pe tovarăşii ingineri Cîlţea Constantin, mecanicul şef şi Simion Eugen, agronomul şef al staţiunii, să întocmească un grafic al lucrărilor pe zile şi pe decade. Acest grafic se urmăreşte cu atenţie, rezultatul muncii e consemnat într-o foaie volantă ce se întocmeşte zilnic şi se afişează în hala de montaj, la birouri şi la cantină.

— Cum se întocmeşte evidenţa acestor rezultate? Il întrebăm pe inginerul Simion Eugen.

— La sfîrşitul fiecărei zile de lucru, cu sprijinul comitetului sindicatului, se organizează o scurtă consfătuire de producţie la care iau parte şefii de posturi, mecanicul controlor Spînu Constantin, şeful de atelier, mecanicul şef. Fiecare şef de echipă arată ce s-a realizat faţă de sarcina de plan a zilei respective şi ce urmează a se executa a doua zi. In mod deosebit se insistă asupra problemei calităţii, evidenţiindu-se tractoriştii care efectuează reparaţii exemplare. Rezultatele — atît în ce priveşte tractoarele cît şi maşinile agricole, sînt luate de tovarăşul care răspunde de problema muncii de masă în producţie în cadrul comitetului sindicatului.

Aflu că la consfătuirea de producţie care a avut loc înainte de începerea reparaţiilor, la îndrumarea organizaţiei de partid, conducerea staţiunii şi comitetul sindicatului au cooptat în comisia de recepţie, pe lîngă mecanicul şef Cîlţea Constantin, şeful de atelier Giurcă Dumitru şi mecanicul controlor Spînu Nicolae — şi pe cîţiva din cei mai buni şefi de brigadă. Fiecare tractor, fiecare maşină agricolă reparată, este cercetată cu exigenţă maximă.

Organizîndu-se bine munca, impulsionîndu-se întrecerea socialistă pentru terminarea la timp a lucrărilor, s-a reuşit ca pînă la 2 ianuarie 1961, să se repare 49 din cele 79 tractoare intrate în reparaţie, să fie terminate lucrările la cele 26 de semănători de cereale, la 89 de grape cu colţi din cele 123 planificate, la 15 semănători de porumb din 26 existente, la 50 de pluguri din cele 116 prevăzute etc.

Angajamentul mecanizatorilor e ca la 25 ianuarie reparaţiile să fie încheiate.

ION DRINCU

Contractînd surplusul de produse

370.000 de lei venit bănesc la suta de hectare şi şase avansuri băneşti pe an la ziua-muncă

Gospodăria colectivă Ilie Pinţilie din comuna Ghimbav, regiunea Braşov, nu este o unitate agricolă prea mare. În prezent suprafaţa ei trece doar cu cîteva hectare peste o mie. Cu toate acestea, anul trecut, gospodăria a realizat un venit bănesc de 3.771.000 lei, adică circa 370.000 lei la suta de hectare. Lucrul acesta i-a permis să-şi dezvolte şi mai mult proprietatea obştească şi să împartă membrilor săi cîte 16 lei în numerar pentru fiecare zi-muncă efectuată.

La baza obţinerii acestui venit mare — aşa după cum a reieşit şi din darea de seamă, prezentată în faţa adunării generale nu cu multe zile în urmă de Roşca Nicolae, preşedintele gospodăriei — au stat în principal trei factori. Primul: o justă structură a culturilor în raport cu condiţiile climatice şi de sol ale unităţii şi cu experienţa în producţie a membrilor săi. La aceasta se adaugă obţinerea unor producţii bune datorită aplicării la timp şi bine a regulilor agrotehnice cerute de fiecare plantă. Al doilea factor îl constituie dezvoltarea unor puternice ramuri de producţie, şi îndeosebi a zootehniei, şi, în sfîrşit, al treilea, şi cel mai important factor constă în aceea că gospodăria colectivă din Ghimbav a contractat cu statul însemnate cantităţi de produse vegetale şi animale. Mai precis, gospodăria a calculat necesarul de produse pentru membrii săi şi a vîndut statului şi cooperaţiei tot ce depăşea acest necesar. De altfel, în afară de bani, gospodăria a dat anul trecut pentru fiecare zi-muncă cîte 3,500 kg. cereale, 2,500 kg. cartofi, 0,230 kg. zahăr, 3 kg. legume, precum şi importante cantităţi de alte produse, acoperind integral nevoile de produse ale colectiviştilor.

Contractînd importante cantităţi de produse agro-alimentare cu statul, gospodăria din Ghimbav a putut să-şi cumpere mai multe animale de producţie, să execute noi construcţii şi să dea membrilor, din două în două luni, avansuri băneşti de cîte 7 lei pentru fiecare zi-muncă. Numai din vînzarea pe bază de contract a cerealelor şi plantelor tehnice, bunăoară, această unitate a încasat peste 2.600.000 de lei. Alţi 250.000 de lei au fost realizaţi din vînzarea legumelor, iar sectorul zootehnic a adus şi el un venit bănesc de aproape 650.000 lei.

Nu încape îndoială că rezultatele bune obţinute de gospodărie, venitul bănesc mare realizat anul trecut, suma frumoasă de bani dată la ziua-muncă, i-au convins pe deplin pe colectivişti cît de important este să contracteze cît mai multe produse. Lucrul acesta s-a vădit mai cu seamă la adunarea generală ţinută de curînd, cînd mulţi colectivişti au scos în evidenţă însemnătatea încheierii de contracte. Ca urmare, adunarea generală a hotărît să obţină producţii mai mari şi să contracteze produse mai multe decît în 1960. La grîu, bunăoară, gospodăria a contractat pentru anul acesta 115 tone, ceea ce, raportat la suprafaţa cultivată cu această plantă, înseamnă circa 50 de tone la 100 de hectare. De asemenea, colectiviştii din Ghimbav au contractat 90 de vagoane de cartofi, cu 3 vagoane mai mult decît anul trecut, 153 tone de orz şi orzoaică (cu 13 tone mai mult ca anul trecut), întreaga producţie de sfeclă de zahăr, cicoare, sămînţă de sfeclă etc. În urma sporirii efectivelor de animale şi a ridicării productivităţii acestora gospodăria a contractat şi cantităţi mai mari de produse animale. Intre altele, gospodăria va vinde statului mai mult ca în 1960 cu 70.000 de litri de lapte, 5.000 kg. de lînă şi peste 10.000 de kg. carne de porc.

Desigur că gospodăria colectivă din Ghimbav va avea posibilităţi să valorifice şi mai multe produse dacă, aşa după cum au subliniat colectiviştii Hantz Demeter, Bărbulescu Gheorghe şi Marcus Carol în adunarea generală, va depăşi producţiile planificate. Rezultatele dobîndite de gospodărie pînă acum dau garanţia că membrii săi pot să înfăptuiască lucrul acesta.

P. VOICULESCU

In fiecare S. M. T.

Invăţămîntul profesional de masă are condiţii optime de desfăşurare

Exploatarea în condiţii superioare a tractoarelor şi maşinilor agricole, obţinerea unor indici mai mari de producţie, prelungirea duratei de funcţionare a maşinilor între două reparaţii, toate acestea pot fi obţinute numai în condiţiile existenţei unor cadre cu o temeinică pregătire profesională.

Cursurile de învăţămînt profesional de masă răspunzînd pe deplin acestor nevoi, au devenit o activitate tradiţională în S.M.T.-uri în fiecare iarnă. Ceea ce trebuie subliniat este faptul că an de an această formă de învăţămînt s-a îmbunătăţit, s-a perfecţionat. Prin experienţa acumulată, conducerile unităţilor şi comitetele sindicatului din multe unităţi au ridicat simţitor calitatea acestui învăţămînt, au căutat forme noi de organizare corespunzătoare posibilităţilor lor.

Experienţa acestui an de învăţămînt ne arată că unele S.M.T.-uri au început cursurile de învăţămînt profesional încă de la mijlocul lunii decembrie, adică imediat ce ultimele tractoare au fost retrase din cîmp. Să alegem din multele exemple, bunăoară, S.M.T. Vameş, regiunea Galaţi. Organizat potrivit indicaţiilor primite pe plan regional, învăţămîntul se desfăşoară în două cercuri a cîte 43 de cursanţi, cursanţii fiind astfel mai bine şcolarizaţi. Amîndouă cercurile şi-au început activitatea lor la 12 decembrie cu o lecţie comună introductivă. Celelalte 15 lecţii se vor preda separat, la fiecare cerc. Predarea se face de către un colectiv de lectori. De exemplu, lecţia despre funcţionarea tractorului U.T.O.S.-26 şi 27 a predat-o inginerul mecanic şef Gheţu Gavrilă, cea despre descrierea şi exploatarea cultivatorului purtat, mecanicul Dobrotă Iordache.

Tovarăşul Vîlcu Toader, mecanic agricol de sector, are repartizate cîteva lecţii practice cum ar fi: demontarea şi montarea semănătorii „Victoria", reglarea plugului şi a aceleeaşi semănători, despre culegătorul de ştiuleţi, batoza de porumb şi selectorul.

Alte lecţii au fost sau vor fi ţinute de inginerii agronomi, de contabilul şef, de dispecerul staţiunii, ca şi de preşedintele gospodăriei colective din comuna Vameş.

Întregul ciclu de lecţii va fi încheiat la 23 februarie.

Ştirile primite din ţară ne arată că unele S.M.T.-uri au ales şi alte forme de organizare. Astfel, tov. Maţiu Ioan, directorul S.M.T. Cefa, ne informează că întrucît mecanizatorii staţiunii au executat şi în luna decembrie arături adînci, iar reparaţiile au fost efectuate cu succes, învăţămîntul profesional a început la 3 ianuarie. În planul de studiu au fost prevăzute 26 de lecţii, care vor fi predate în 52 ore teoretice. În tot atîtea ore se vor face aplicaţii practice. Dacă predarea lecţiilor se face cu toţi cei 146 de cursanţi, aplicaţiile practice şi seminarizarea acestora se fac pe trei grupe de studiu.

Măsurile organizatorice luate: pregătirea materialului didactic necesar, care cuprinde 70 de planşe, lecţiile special tipărite, piese cu uzură prematură care vor fi analizate în grupele de studiu, rechizite pentru fiecare cursant, ne dau certitudinea că la S.M.T. Cefa se va desfăşura un învăţămînt de bună calitate.

Un exemplu de temeinică preocupare pentru organizarea învăţămîntului profesional de masă îl întîlnim şi la S.M.T. Sighişoara. Aici, colectivul de conducere al staţiunii a hotărît ca programul cursurilor să fie lărgit prin introducerea unor lecţii de politică curentă, de ştiinţă popularizată şi de cultură generală, care sînt ţinute de conferenţiari calificaţi, lucrători din principalele instituţii ale oraşului. La predarea acestor lecţii vor participa toţi salariaţii staţiunii.

Lecţiile propriu zise, destinate mecanizatorilor, vor fi ţinute în faţa a 104 cursanţi, după un program — am putea spune universitar. Astfel, o zi pe săptămînă, marţea, începînd de la ora 7 dimineaţa şi pînă la ora 17 se desfăşoară numai activitate de învăţămînt cu mecanizatorii. Precizăm că lecţiile pe teme politice şi de cultură generală se ţin de la orele 15. Şi ca să fim mai bine înţeleşi, să arătăm bunăoară, programul din ziua de 31 ianuarie. De la ora 7 dimineaţa pînă la 9 se va preda de către ing. şef Radu Ion lecţia: „Metode privind alegerea şi stabilirea formei parcelelor de lucru la arat, pentru asigurarea întoarcerii brazdei pe terenurile în pantă, pentru reducerea deplasărilor în gol".

De la 9-11 inginerul Olteanu Ştefan predă lecţia „Evidenţa primară la brigăzile de tractoare", de la 11-13 mecanicul şef Petrescu Ion vorbeşte cursanţilor despre „Folosirea, manipularea, depozitarea carburanţilor şi lubrifianţilor". In continuare de la ora 13 la 14, tov. Duţescu Marin, directorul staţiunii va ţine lecţia „Raporturile de colaborare ce trebuie să existe între brigăzile de tractoare şi brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective, consiliul de conducere şi inginerul colectivei". În ora următoare contabilul Lotoschi L. va vorbi cursanţilor despre veniturile S.M.T. şi importanţa încasării lor.

De la orele 15, cursanţilor li se adaugă şi ceilalţi salariaţi neîncadraţi la învăţămînt. Lecţia: „Lupta P.M.R. pentru întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi pentru transformarea socialistă a agriculturii" o va ţine tov. V. Coconea organizatorul de partid al staţiunii.

Acesta este programul de învăţămînt care a început la 3 ianuarie. Pe 13-14 februarie sînt prevăzute recapitulările lecţiilor de agrotehnică, exploatare şi întreţinere. La 15 şi 20 februarie se va face examinarea cursanţilor.

Colectivul de lectori, după cum se poate vedea şi din exemplul de mai sus este foarte larg, antrenînd toate forţele calificate ale staţiunii. Pe lîngă materialul didactic pregătit, maşini, schiţe, piese, planşe, fiecare lector va folosi o seamă de exemple pozitive şi negative din activitatea staţiunii în anul recent încheiat.

Minuţiozitatea cu care a fost întocmit acest program bogat de învăţămînt, care nu va stînjeni cu nimic campania de reparaţii, abordarea a o seamă de probleme de economie concretă şi de agrotehnică specifică condiţiilor raionului, obligă conducerea staţiunii să se dovedească exigentă faţă de rezultatele acestor cursuri şi mai ales faţă de sarcinile de producţie ce-i revin în acest an.

Credem că din exemplele de mai sus am reuşit să arătăm că acolo unde există preocupare, unde ridicarea calificării mecanizatorilor este privită cu spirit de răspundere şi exigenţă atît de către conducerea staţiunii cît şi de comitetul sindicatului, învăţămîntul profesional de masă poate cunoaşte cele mai variate şi complete forme de organizare.

LUCIAN CURSARU

Inainte de începerea spectacolului. Cîţiva din membrii echipei artistice a căminului cultural din comuna Gingieva, regiunea Oltenia, la ultima repetiţie.

PREŞEDINTA

(Urmare din pag. 1)

puţin teamă că n-am să pot face faţă muncii. Oricum, ca brigadieră aveam mai puţine îndatoriri — îşi aminteşte tovarăşa Cojocaru.

Temei pentru îndoieli n-avea însă. Oamenii o cunoşteau destul, sprijinul organizaţiei de partid şi al fruntaşilor gospodăriei l-a avut întotdeauna asigurat.

Insist să aflu amănunte. Am nimerit-o însă rău. S-au strîns membrii consiliului pentru şedinţa săptămînală şi preşedinta dă semne de nerăbdare. Imi continui însemnările cu cele aflate de la alţi colectivişti.

★

Planul de producţie e plan de producţie, cu el nu te poţi juca. Apreciind ca slabă munca unor şefi de echipă, tov. Cojocaru a propus consiliului în primăvară, schimbarea lor. Cu cine să fie schimbaţi? Propunerea era şi ea pregătită: cu Dan Eugen Elena, Cernea Maria, Vîlcu Elena. Şase femei, dintre cele mai harnice au fost numite şefe de echipă. Codaşii şi-au găsit naşul. „Vine Vîlculeasa" — era o veste alarmantă pentru cei care dădeau la prăşit negru peste verde.

★

Preşedinta susţine că n-are nici un amestec în cele ce urmează, dar nu toţi colectiviştii cred aceasta. Fapt sigur este că propunerea a făcut-o soră-sa, Maria Cojocaru. De cîte ori se amintea în şedinţa de consiliu că trebuie înfiinţată ferma de păsări, unii dintre membri se foiau pe scaune: „Iar blestematele astea de păsări?". Totuşi ferma a fost înfiinţată. Acum cîteva zile cînd a fost definitivat planul pe 1961, colectiviştii au aplaudat cu căldură prevederea: „vom spori numărul păsărilor la 3.000 de găini şi 1.000 de gîşte".

★

Discuţia avusese loc cu cîteva zile în urmă între colectivistul care m-a găzduit şi preşedintă.

— Tovarăşă Gherghina, alde I. G. mi-a spus că vine la muncă da' mi-a făcut întrebarea: îi dă gospodăria împrumut ceva grîu şi porumb că are lipsă!

— Ii dăm, dă-l păcatelor, c-avem de unde! S-a săturat de plimbări?

★

Orezăria gospodăriei se afla, pînă astă vară, la vreo 40 de km de comună, în balta Dunării. La aşa distanţă mare, necazuri destule. Să duci oamenii la lucru cu autocamionul, să-i aduci, să cari într-una alimente şi unelte de muncă; apoi cîte cheltuieli cu transportarea recoltei! Să se renunţe la cultura orezului? Nu trebuia renunţat. Orezul aduce gospodăriei venituri însemnate şi asigură munca pentru un mare număr de colectivişti.

— Ce ar fi să lăsăm orezăria noastră în folosul altei gospodării colective mai apropiate şi să cerem alt teren aici, lîngă Călăraşi, pe Dunăre? — a fost de părere preşedinta.

Consiliul de conducere şi-a însuşit propunerea, sfatul popular raional a fost şi el de acord, iar adunarea generală a colectiviştilor a hotărît astfel: „Pentru a economisi banii gospodăriei, vom amenaja prin muncă voluntară terenul ce ne-a fost repartizat ca orezărie".

Aşa au apărut astă vară, după treieratul grîului, pătratele inundate cu apă ce se văd în stînga şoselei Călăraşi—Cuza-Vodă. Economii: peste 50.000 de lei.

★

Frînturi de discuţii, întîmplări. Colectiviştii vorbesc cu deosebită căldură despre preşedinta lor, tovarăşă inimoasă, totdeauna gata să-i ajute, să-i sfătuiască, neobosită în munca de întărire a colectivei. Nimic mai firesc deci, decît cuvintele inginerului Mihai Busuioceanu spuse despre Gherghina Cojocaru cu prilejul desemnării candidatului F. D. P. în circumscripţia electorală Nr. 6 Cuza Vodă: „Sînt puţine realizările social-culturale din comuna Cuza Vodă la care ea să nu-şi fi adus contribuţia. Alături de ceilalţi colectivişti tovarăşa Cojocaru a contribuit ca gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" să devină o gospodărie milionară".

Nimic mai firesc deci decît propunerea ca Gherghina Cojocaru să fie propusă drept candidată pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională.

★

Inainte de a pleca din gospodărie m-am întors în biroul tovarăşei Cojocaru. Dar n-am izbutit să-mi mai completez însemnările. Preşedinta era ocupată pînă peste cap. O fetişcană de la centrul de librării din Călăraşi vroia să afle dacă vor ajunge deocamdată 200 de cărţi pentru bibliotecile personale ale colectiviştilor sau să mai aducă; un colectivist cerea aprobare pentru vin — se pregătea de nuntă; tehniciana zootehnistă avea nevoie să-i semneze preşedinta balanţa furajeră pentru animalele gospodăriei pe 1961. Şi alte, şi alte probleme aşteptau rezolvare. In timp ce-mi iau rămas bun, un tînăr dă buzna în birou. „Echipa artistică — spune el — are concurs la Ceacu şi dacă nu mergem cu autocamionul, întîrziem".

— Luaţi-l, aud din prag vocea preşedintei, dar dacă nu cîştigaţi să nu mai daţi ochi cu mine!

Răspundem CITITORILOR

AVRAM TUDORAN, muncitor la gospodăria agricolă de stat Ploieşti, secţia Ştrand, întreabă dacă actele trimise în copie sînt bune pentru a-şi dovedi dreptul la pensie.

RĂSPUNS: Redacţia ziarului nostru nu a primit copiile actelor la care vă referiţi în scrisoarea dvs. De aceea vă rugăm să reveniţi comunicîndu-ne ce acte anume posedaţi şi conţinutul detailat al fiecăruia pentru a vă putea da un răspuns precis.

VALERIU T. GĂLBEAZĂ, din Apold, raionul Sighişoara, regiunea Braşov, este colectivist şi are funcţia de contabil principal la gospodăria agricolă colectivă din comună. El primeşte plata în natură şi banii potrivit zilelor-muncă ce i se calculează. Tov. V. T. Gălbează întreabă dacă la venitul care-l are (socotind valoarea produselor la preţ de stat) poate să cotizeze lunar la sindicat.

RĂSPUNS: Nu puteţi cotiza deoarece membrii gospodăriilor colective nu sînt şi membri de sindicat.

ŞTEFAN BLAGA, din comuna Birchiş, raionul Agnita, regiunea Braşov, a fost lucrător şi maistru cizmar particular o perioadă mai mare de 21 ani însă nu are acte de plata cotizaţiilor la asigurările sociale decît pentru 7 ani şi 3 luni. El întreabă dacă poate să-şi dovedească vechimea în cîmpul muncii prin martori.

RĂSPUNS: Ca să vă dovedeţi vechimea în cîmpul muncii prin martori trebuie să fiţi şi actualmente în cîmpul muncii şi să posedaţi acte legale pentru stabilirea unei vechimi în muncă de cel puţin 10 ani. Neîndeplinind una din aceste 2 condiţii nu puteţi să dovediţi cu martori vechimea în muncă.

NICULAE TĂNASE, paznic la pepiniera pomicolă „Făgeţel" raionul Vedea, regiunea Argeş, arată că nu a primit un timp alocaţia de stat pentru copii, pe motiv că a întîrziat să depună unul din actele cerute. El întreabă dacă poate primi alocaţia din urmă.

RĂSPUNS: Alocaţia de stat pentru copii nu se primeşte retroactiv (din urmă).

În gospodăriile agricole colective

La o productivitate a muncii ridicată — producții și cîștiguri mari

Gospodăria colectivă „Mihail Eminescu" din comuna Deleni, se situează printre unitățile fruntașe pe raionul Adamclisi. Ea și-a depășit planul de producție la toate culturile. Și în sectorul zootehnic producțiile medii planificate au fost depășite. La lapte de vacă de pildă, producția medie planificată pe cap de animal a fost depășită cu peste 500 de litri.

Succesele dobîndite se datoresc hărniciei colectiviștilor și bunei organizări și normări a muncii.

— In funcție de rezultatele obținute în anii precedenți cît și a experienței căpătate an de an — spunea președintele gospodăriei, tov. Moscu Săpunaru — noi am stabilit la începutul lui 1960 norme proprii, care sînt, în general, cu 10—20 la sută mai mari, iar în cîteva cazuri mai mici decît cele prevăzute de indicator.

Intr-adevăr, cercetînd documentele, îți dai seama că aici, în privința stabilirii normelor de lucru s-a făcut treabă de bun gospodar. Bunăoară, la prășitul porumbului și florii-soarelui colectiviștii de aici au considerat că normele din indicator sînt mici. In consecință ei au stabilit pentru anul 1960, la prașila I o normă zilnică de 0,25 ha. iar la prașila a II-a de 0,30 ha. — aceasta în vreme ce normativul orientativ prevede 0,15 pînă la 0,25 ha. Dimpotrivă —, avînd în vedere terenurile în pantă ce predomină prin partea locului —, la recoltatul păioaselor cu secerătoarea simplă tractată de animale, colectiviștii au stabilit norma zilnică de 3 ha. față de 3—3,5 ha. prevăzute în normativ. Totodată la prețuirea lucrului în zile-muncă ei au stabilit ca pentru o normă mînuitorul să primească 1 z.m. iar conducătorul secerătorii 2 z.m., față de 1,25 și respectiv 1,75 z.m. date de indicator. Același lucru l-au făcut colectiviștii și în alte ramuri de activitate. La copcit via tînără, de pildă (gospodăria are 8 ha. vie nealtoită pe rod și vor mai planta în primăvară alte 10 ha. cu viță), ei au stabilit o normă de 600 butuci pentru copcit cu 1,5 z.m., în vreme ce normativul prevede o normă de 300—400 butuci cu aceeași prețuire în zile-muncă.

Discutate în cadrul adunărilor generale și dezbătute pe larg pe brigăzi și echipe, normele de lucru ca și prețuirea lor în z.m. sînt bine cunoscute de colectiviști. Temeinic instruiți de către tehnicianul agronom Onțică Marin, brigadierii știu să calculeze z.m. și să facă o normare corespunzătoare. De aceea în 1960 nu s-au ivit cazuri de reclamații din partea colectiviștilor că nu li s-ar fi pontat bine zilele-muncă efectuate.

La dobîndirea unor producții sporite, îndeosebi la culturile de porumb și floarea-soarelui, pe lîngă o chibzuită și justă normare a muncii a contribuit și aplicarea sistemului de retribuire a muncii, nu numai după zilele-muncă efectuate ci și după producția obținută. Aici sistemul retribuirii după producție s-a aplicat pe familii, planificîndu-se producții diferențiate în raport cu fertilitatea solului pe tarlaua respectivă, cu planta premergătoare etc. Familia lui Ion Răgălie, de exemplu, a avut de lucru o suprafață de 7 ha. cu o producție planificată de 1.900 kg. porumb-boabe la ha., iar cea a lui Mircea Burcea, 4,8 ha cu o producție de 2.500 kg. la ha. Noul sistem de retribuire i-a mobilizat pe colectiviști să lupte pentru a obține pe suprafețele respective producții cît mai mari. Acordînd o mare atenție lucrărilor de întreținere și îndeosebi prășitului, numeroși colectiviști, au obținut recolte mari pe suprafețele lucrate. Familia lui Ion Răgălie, de pildă, de pe cele 7 ha. a obținut 17.616 kg. față de 13.300 kg. planificate (1.900 kg./ha.). La floarea-soarelui, familia lui Dumitru Călin a avut planificat pe cele 1,43 ha. o producție de 1.000 kg./ha. și a realizat 1.450 kg./ha. Toți aceștia au primit în afară de plata în zilele-muncă efectuate și retribuție suplimentară (valoarea, la preț de achiziție, a 30 la sută din cantitățile rezultate din depășirea planului de producție). Familia lui Ion Răgălie a primit drept plată suplimentară pentru cele 4.316 kg. de porumb dobîndite peste plan valoarea a 1.294 de kg., adică 1423 de lei.

De curînd, colectiviștii din Deleni, au dezbătut cifrele înscrise în planul de producție pe acest an cît și dările de seamă pe anul trecut. Pentru continua sporire a producțiilor vegetale și animale, adunarea generală a hotărît ca în acest an, pe lîngă normele de producție — care vor fi în continuare analizate și tot mai just stabilite — să aplice retribuirea muncii după producțiile obținute, atît în sectorul vegetal (la toate culturile) cît și în cel zootehnic.

I. LEȘEANU

LA CENTRUL EXPERIMENTAL DE ÎNGRĂȘĂMINTE BACTERIENE

La Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene din Capitală se desfășoară o rodnică activitate. În fotografie: tov. Maria Tenescu, șef de echipă, efectuînd controlul unui lot de baloane cu culturi necesare pentru producerea îngrășămîntului fosforobacterin.

Autofinanțarea brigăzilor de tractoare la S.M.T. Chirnogeni

Incepînd din primăvara anului 1959, mecanizatorii de la S.M.T. Băneasa, regiunea Dobrogea, au introdus metoda autofinanțării brigăzilor de tractoare. Sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului din stațiune, am dezbătut și noi atunci, în cadrul unui colectiv lărgit, problema reducerii prețului de cost al lucrărilor efectuate, însușindu-ne metoda folosită de mecanizatorii de la S.M.T. Băneasa. Acum ne aflăm după doi ani de experimentare a acestei metode, care este de un real folos în munca tractoriștilor noștri.

Metoda constă în faptul că brigăzile de tractoare sînt autofinanțate, adică li se alocă de către stațiune fondurile necesare a fi cheltuite pentru realizarea planului de producție. Fiecărei brigăzi i se alocă o sumă — bineînțeles nu în numerar — în raport cu volumul de hantri ce are de executat. Brigada consumă carburanți, lubrifianți, piese de schimb etc., în valoarea sumelor ce i-au fost acordate scriptic pentru aceste materiale. Cînd tractoarele și-au îndeplinit volumul de hantri prevăzut, brigăzii i se alocă prin grija serviciului tehnic și a contabilității sumele necesare reparării tractoarelor. Realmente brigăzii i se dau piese de schimb și materiale ce valorează cît sumele alocate. În cazul căderii accidentale a unui motor, acesta este reparat alocîndu-se fondurile respective numai după o temeinică și amănunțită analiză. Dacă se dovedește că vina revine tractoristului, acestuia i se impută valoarea reparației respective.

Practic, sumele alocate pentru cheltuieli se înscriu într-un carnet special, în care sînt înscrise printre altele: volumul de lucrări ce trebuie să se execute între două reparații, sumele necesare efectuării tuturor îngrijirilor și reviziilor tehnice, cît și sumele necesare pentru consumul de carburanți și lubrifianți. În orice moment, atît șeful brigăzii cît și tractoristul respectiv știu ce fonduri au la dispoziție. Înlocuirea eventualelor piese necesare unui tractor o face brigada prin pontatorul-alimentator. Chenzinal, șeful de brigadă și pontatorul-alimentator întocmesc decontul de piesele și materialele ridicate de la magazie, pe fiecare tractor în parte.

Această metodă i-a învățat încetul cu încetul pe mecanizatori să gospodărească cu grijă piesele, carburanții și materialele ce le sînt repartizate, i-a îndemnat să lupte pentru a face cît mai multe economii. S-a format la fiecare mecanizator spiritul luptei permanente împotriva risipei și consumului exagerat de piese. Fiecare tractorist a căutat ca prin respectarea strictă a normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, făcute tractoarelor și mașinilor agricole să prelungească mult durata de funcționare a utilajului între două reparații. Luptînd pentru o mai rațională utilizare a parcului de mașini și tractoare — folosindu-se în acest scop pe scară largă cuplurile de mașini, agregatele complexe, lucrul în două schimburi și în schimburi prelungite, cît și vitezele cele mai potrivite de înaintare a tractoarelor în brazdă — mecanizatorii noștri au contribuit la depășirea planului de producție, la economisirea a mari sume de bani la piese de schimb și materiale, la reducerea cu mult a prețului de cost al hantrului. Anul trecut, bunăoară, ei au realizat un volum de lucrări de circa 20.000 de hantri peste cei 94.257 hantri prevăzuți în planul de producție al stațiunii. Totodată prețul de cost preliminat la 31 decembrie 1960 este de circa 50 de lei per hantru, față de 61,50 lei cît a fost planificat.

Printre mecanizatorii care au contribuit în cea mai mare măsură la dobîndirea acestor frumoase rezultate se numără tractoriștii Tote Gheorghe, Munteanu Dumitru, Cruceanu Ion, Călugăru Iordan, Maura Elmi, Iovan Gh., Jianu Ion și alții, care au efectuat peste 1.000 de hantri fără a executa reparații generale sau capitale la tractoarele pe care le conduc, reparații la care aveau dreptul după normativ, cît și economii de piese și carburanți în valoare de 10.000—15.000 lei.

Iată deci că aplicarea valoroasei metode a autofinanțării brigăzilor de tractoare, metodă pe care o vom aplica și în acest an, a adus atît stațiunii cît și mecanizatorilor și succese demne de toată lauda.

Ing. GH. DUMITRESCU
mecanic șef
și
ION ZĂRNESCU
contabil șef
la S.M.T. Chirnogeni, regiunea Dobrogea

Brigadierul din Segarcea

L-am întîlnit în clădirea Trustului Gostat Oltenia. Își așezase pe bancă pălăria fumurie și discuta cu oamenii de prin alte locuri veniți aci cu treburi.

— Am efectiv mare, neică! Peste 3.000 de capete. Și la turma asta de rîmători numai 26 de îngrijitori. Și dacă ai ști ce spor am realizat! Auzi, tovarășe? 238 de grame zilnic la porcii de la 24 la 30 de kg; 430 de grame pe zi la cei de peste 30 de kg.

— Spor ca spor, i-o întoarse unul, dar cam scumpă carnea de porc la voi în unitate.

— Ce face? Scumpă? Asta a fost cu ani în urmă, neică! Anul trecut am redus prețul de cost sub plan cu 3 lei la kil, mă înțelegi? 3 lei la kil... Ce zici nu-i asta treabă bună?

Din discuție pricepui că omul era salariat într-o gospodărie de stat.

— Cum te cheamă, tovarășe? îl întreb.

— Da' de ce mă întrebi?

— Așa, din curiozitate!

— Dacă-i vorba de curiozitate, apăi fii sănătos, că nu-ți spun.

— Dacă nu-mi spui numele, atunci cu ce treburi pe aici? zisei cu prietenie.

— Ia, am venit să definitivăm planul G.A.S.-ului nostru. Dar înainte de asta trebuie să vorbesc cu gospodăria agricolă colectivă din Negoiu. Știți, mi-am luat două zile libere și trebuie să fiu mîine acolo.

Omul cu care vorbeam nu era altul decît Cicoș Mihai, brigadier zootehnist de la G.A.S. Segarcea. Îmi istorisi pe scurt de ce este atît de grăbit să vorbească cu gospodăria colectivă „Valurile Dunării" din comuna Negoiu.

— Știți, tovarășe, eu sînt din Negoiu. Am plecat însă din sat acum douăzeci de ani. Pînă în patruzeci și nouă am muncit la ferma Gabrevenilor, iar cînd ferma a fost expropriată am rămas la gospodăria de stat Segarcea. Sînt cel mai vechi gostatist din Segarcea... În primii ani, cînd nu prea aveam noi acareturi, aici m-au bătut vînturile și ploile. M-am luptat cu pesta și bruceloza, dar n-am dat bir cu fugiții. Gospodăria era a statului. Am rămas la datorie. Munca unui om fie ea cît de neînsemnată, dacă e făcută cu inimă și dragoste, slujește poporului și devine deosebit de importantă. Așa am învățat eu de la partid.

Ultimele cuvinte le-a rostit cu o adevărată înflăcărare și ochii îi scăpărau de fericire. Prin grija acestui om au trecut peste 30.000 de porci de cînd este în slujbă la G.A.S. Segarcea.

— Și zici că te duci la Negoiu, reluai eu discuția.

— Da, mă duc... N-am putut să mă înstrăinez de satul în care am crescut. Acolo am nevasta și doi feciori însurați. Ei au intrat o dată cu mine printre primii din sat în gospodăria agricolă colectivă.

— Da! Asta n-o pricep! Cum ești și colectivist?

— Dar cum crezi? nevasta lucrează vara acolo cu feciorii și iarna vine la Segarcea. Hei, dar cîte necazuri n-am pățit cu gospodăria, zise brigadierul, răsucindu-și între degete pălăria lui cu borurile mari. De intrat am intrat, dar oamenii din sat mă arătau cu degetul. Ziceau că umblu cu picioarele în două luntre: cu unul la gostat și cu altul la colectivă. Vorbele astea mă făceau să-mi pierd firea. Să plec de la gostat? Asta era prea de tot mai ales după atîția ani de muncă.

Cicoș Mihai a rămas să lucreze tot în gostat, dar s-a gîndit cum să ajute gospodăria colectivă în care munceau ai lui. A vorbit cu membrii consiliului de conducere și cu alți colectiviști, îndemnîndu-i să înființeze în gospodăria colectivă din Negoiu, o fermă zootehnică. Experiența lui îndelungată de bun crescător de animale putea folosi colectiviștilor. Cîteva zile mai tîrziu, gospodăria colectivă cumpără de la G.A.S. Breasta 20 de scrofițe de reproducție și 2 vieruși care au devenit nucleul viitoarei ferme. Multe zile din timpul său liber a robotit Cicoș Mihai la colectivă, pînă să-l învețe pe colectivistul Pădureanu Oprea cum să obțină sporuri mari în greutate, așa cum se realizau la G.A.S. Segarcea. De mai bine de șase ani, brigadierul din Segarcea își ia din cînd în cînd cîteva zile libere și telefonează la Negoiu. Și de fiecare dată, tov. Marga Gheorghe, președintele gospodăriei colective „Valurile Dunării", îi trimite la gară șareta. Aceasta înseamnă că oamenii îi prețuiesc munca și priceperea. El le împărtășește colectiviștilor din prețioasa experiență a crescătorilor de taurine, de porcine, de oi și păsări de la G.A.S. Segarcea.

Ferma de animale a gospodăriei colective „Valurile Dunării" are astăzi 135 de vaci cu lapte, 700 de oi, crescătorie de porci, stupi și multe păsări. Pentru anul 1961, colectiviștii au hotărît să cumpere 120 de scrofițe pentru reproducție, punînd bazele unei mari îngrășătorii de porci din matcă — proprie.

Se lăsase întunericul. La despărțire tov. Cicoș spuse:

— Nu uitați să treceți și pe la Negoiu. E o gospodărie bună și aveți multe de văzut acolo.

R. MĂCIUCĂ

Sesiunea științifică a Institutului de cercetări horti-viticole

In ziua de 15 ianuarie a.c., în sala de ședințe a I.C.M.A. au început lucrările sesiunii științifice a Institutului de cercetări horti-viticole, organizată în colaborare cu Departamentul Gostat.

Sesiunea a fost deschisă de tov. ing. Stancu Marin, adjunct al Ministrului agriculturii, după care tov. ing. N. Ștefan, directorul Institutului de cercetări horti-viticole a arătat realizările dobîndite de cercetătorii Institutului în anul 1960. Vorbind despre rezultatele obținute, tov. N. Ștefan a scos în evidență, printre altele, faptul că cercetătorii Institutului acordă o deosebită atenție răspîndirii în producție, prin intermediul punctelor de sprijin organizate în unitățile agricole de stat și cooperatiste, a metodelor științifice în scopul sporirii producției de legume, fructe și struguri. In 1961 aceste puncte de sprijin vor fi cu mult extinse.

In continuarea lucrărilor sesiunii au fost prezentate diferite referate.

Lucrările sesiunii continuă.

Au primit retribuția după producție

Anul trecut, G.A.C. „Elena Pavel" din raionul Făurei a introdus retribuția după producție la unele culturi prășitoare. Colectiviștii care au depășit producțiile planificate au primit de curînd drepturile bănești ce li se cuveneau. Tovarășul Leonaru Filofte a primit 450 de lei, tovarășii Drăgan I. Oprea și Drăgan Marin cîte 548 de lei fiecare. Mulți alți colectiviști au primit drept plată după producție sume asemănătoare. Aceasta i-a determinat pe toți colectiviștii care anul trecut au muncit mai slab, nedepășind producțiile planificate, să-și ia angajamentul ca în 1961 să întrețină exemplar culturile încredințate lor pentru a depăși producțiile prevăzute în plan.

NICU TUDOSE
corespondent

OAMENI și inițiative

Gospodăria agricolă de stat Drăgănești-Olt își avea atelierul mecanic la secția Poiana. Gospodăria crescînd, secția a devenit, la rîndu-i, prin dezarondare, unitate de sine stătătoare. Atelierul mecanic a rămas noii unități. S-a hotărît atunci ca o parte din mecanici să vină la Drăgănești și să pună bazele noului atelier mecanic. S-au dezlipit cu greu oamenii de fostul lor atelier care era bine utilat și oferea condiții de lucru foarte bune.

— Grajdul pe care-l vedeți va trebui să-l transformăm în atelier mecanic a spus a doua zi Bota Alexandru mecanicilor veniți cu el la Drăgănești.

— Ce să amenajăm hardughia asta în atelier, trebuie fonduri, nu glumă, răspundeau unii.

— Dar fără fonduri nu merge?

— Păi cum să meargă!?

— Așa! Să punem mîna și să ne gospodărim, a intervenit scurt noul șef de atelier. Cum am făcut la Poiana.

Ajutați de grupa sindicală și de însuși președintele sindicatului — mecanizator și el — întregul colectiv a trecut la lucru. Fostul grajd a fost acoperit cu tablă și totodată i s-au făcut ferestre luminoase. A fost utilat cu cele necesare: strung, banc de rodaj, aparate de precizie etc. Așadar, atelierul a fost gata dar... îi lipsea instalația pentru încălzire. Oamenii au găsit repede soluția. Mecanicul Fota Florea s-a adresat într-o zi șefului de atelier.

— Ce-ar fi, nea Alexandre, dacă am trînti aici o încălzire centrală?

— Ar fi foarte bine, și aș putea spune că ești cel mai bun dintre cei mai buni mecanici, a răspuns șeful atelierului zîmbind.

Cîteva zile mai tîrziu în fața atelierului au apărut niște locomobile vechi. Acestea au fost demontate bucată cu bucată. Din țevile recondiționate s-au confecționat radiatoare; a fost montat cazanul, apoi un injector — tot recondiționat — a început să vîjîie. Drept combustibil a fost folosită motorina întrebuințată la curățirea și degresarea motoarelor. Echipa compusă din Fota Florea, Virgil Neguțoaia și sudorul Mareș Florea a realizat în timpul liber instalația de încălzire din resurse proprii, aducînd gospodăriei economii de peste 80.000 de lei.

Inițiativa și priceperea oamenilor au învins.

★

A devenit un obicei la atelierul mecanic al G.A.S. Drăgănești-Olt ca atunci cînd se ivesc unele probleme mai complicate, oamenii să se consulte între ei. Așa s-au petrecut lucrurile și în privința vulcanizării camerelor. Pentru vulcanizarea lor era nevoie ca o mașină a gospodăriei să meargă de fiecare dată la Caracal sau la Roșiori.

— Ce-ar fi dacă am înființa aici, la noi, un mic atelier pentru vulcanizarea camerelor, spunea unul dintre mecanizatori într-o consfătuire de producție. De ce să stăm cu cauciucurile pe geantă pînă ni se aduc camerele de la Roșiori?

— Are dreptate mezinul, au spus atunci cei mai vîrstnici.

Și iată că după cîteva săptămîni, Bota Alexandru, șeful atelierului, a prezentat tovarășilor săi de muncă un aparat electric de vulcanizat camerele. Era un succes al colectivului de la G.A.S. Drăgănești. De atunci acest aparat lucrează din plin și pentru alte unități, aducînd anual economii de circa 25.000 de lei.

★

Recent mecanicii atelierului de la G.A.S. Drăgănești au anunțat conducerea unității despre un nou succes. Un colectiv format din tovarășii Leanca Nicolae și Mareș Florica, au confecționat un dispozitiv pentru strunjirea bielelor care ridică productivitatea muncii cu aproape 200 la sută.

— Această inovație, spunea tov. Leanca Nicolae, scurtează durata timpului de reparații a utilajului nostru agricol cu mai mult de 15 zile. Înainte pentru strunjirea bielelor necesare reparației unui motor trebuiau 2 zile. Acum într-o singură zi efectuăm strunjirea bielelor pentru repararea a 4 motoare.

Graficul de reparare a mașinilor și utilajului agricol arată cu prisosință interesul mecanizatorilor în munca de reparații. Dovada? În a doua jumătate a lui decembrie, ieșiseră din reparație 8 tractoare, 20 semănători de porumb, și alte mașini. În prezent altele sînt gata pentru campania de primăvară.

P. ZBÎRLEA

Să lichidăm stocurile supranormative, să evităm formarea altora

Precis nu s-ar putea spune la cît se ridică valoarea stocurilor supranormative existente în gospodăriile agricole de stat sucevene. Cert e că în 1960 organele bancare au depistat și exclus de la creditare mai întîi stocuri supranormative în valoare de 861.000 de lei, apoi altele în valoare de aproximativ 800.000, iar în trimestrul ultim al anului, ele și organele Trustului Gostat au descoperit că în unități mai există, peste necesar, obiecte, materiale etc., în valoare de încă 1.660.000 de lei.

Prin redistribuiri între unități, Trustul a lichidat pînă la sfîrșitul anului stocuri compuse din furaje și medicamente. Valoarea acestora este însă destul de mică: 72.878 de lei. Mică este și valoarea stocurilor de piese de schimb lichidate prin Baza de Aprovizionare Botoșani.

Plenara C.C. al P.M.R. din octombrie-noiembrie 1960 a pus ascuțit, direct, și problema lichidării stocurilor supranormative din unitățile agricole. Atît unităților cît și organelor bancare li s-au dat, în acest sens, sarcini precise. Găsesc că-i bună propunerea Trustului Gostat Suceava de a înființa un centru de stocuri supranormative. Ar fi bine însă ca Trustul — urmînd exemplul multor întreprinderi — să întocmească cataloage cu obiectele și materialele pe care le are în stocuri supranormative. Aceste cataloage să fie trimise întreprinderilor interesate din regiune și din afara ei. La lichidarea stocurilor ar putea contribui eficace și publicitatea făcută printr-un ziar răspîndit în unitățile agricole.

În bună măsură, stocurile supranormative pot fi stinse prin folosirea lor în producția anului curent. De acest fapt trebuie ținut seama la definitivarea planurilor de aprovizionare și încheierea contractelor cu furnizorii. Socotim însă necesar să atragem atenția că nu orice material aflat în stoc poate fi folosit în procesul de producție din acest an. În stoc supranormativ se află, de pildă, furaje, semințe, medicamente, insecto-fungicide în valoare de sute de mii de lei. Datorită vechimei și poate și a unei conservări nu tocmai potrivite, unele din aceste materiale și-au pierdut valoarea de întrebuințare, iar folosirea lor poate fi — ne gîndim în primul rînd la medicamente — dăunătoare. De aceea, este necesar ca — mai înainte de a fi folosite — aceste materiale să fie supuse analizelor de laborator.

Paralel cu lupta pentru lichidarea stocurilor supranormative, Trustul Gostat Suceava și unitățile din subordinea sa trebuie să ia măsurile necesare pentru a închide căile care duc la formarea acestor stocuri. Un bun plan de aprovizionare care să corespundă științific planului tehnic este principala cale de evitare a formării de stocuri supranormative care micșorează viteza de rotație a mijloacelor circulante, duc la irosirea de fonduri bănești, ridică prețul de cost al produselor.

M. HOBIȚAN

Din experiența anului agricol 1959-1960

De vorbă cu fruntașii recoltelor bogate de porumb din Bărăgan

Deși în anul 1960, în cîmpia Bărăganului condițiile climatice n-au fost întru totul favorabile, înregistrîndu-se perioade îndelungate de secetă, multe gospodării agricole de stat situate în această parte a țării au obținut recolte bogate de porumb boabe. Astfel, G.A.S. Pietroiu a recoltat pe 1.618 ha. cîte 4.493 kg/ha, G.A.S. Mînăstirea pe 1.152 ha cîte 4.014 kg/ha, G.A.S. Dragalina pe 1.127 ha. cîte 3.332 kg/ha, G.A.S. Borănești pe 142 ha cîte 3.329 kg/ha, iar G.A.S. Zimnicele pe 609 ha cîte 3.297 kg/ha. Numărul gospodăriilor care au realizat producții medii de peste 2.000 kg/ha a fost de 50, dintre care 16 au obținut peste 3.000 kg porumb boabe la hectar.

Lucrările de pregătire a terenului, de fertilizare a lui și de întreținere a culturilor făcute în cadrul perioadelor agrotehnice optime și la un înalt nivel calitativ, în mod diferențiat, în funcție de condițiile concrete locale, s-au dovedit a fi factorul hotărîtor în obținerea unor recolte bogate. Experiența dobîndită în anul trecut este deosebit de prețioasă; prin generalizarea ei și prin aplicarea unei agrotehnici superioare pe întreaga suprafață cultivată, producțiile mari obținute de fruntași pot deveni treptat producții medii. De aceea, considerăm util să arătăm pe scurt experiența unora dintre fruntașii recoltelor bogate de porumb din Bărăgan.

Brigada lui Ganea Gheorghe de la G.A.S. Mînăstirea a cultivat în anul trecut o suprafață de 155 ha cu porumb de pe care a obținut 5.460 kg. boabe la hectar.

Pe suprafața repartizată culturii porumbului, o dată cu arătura pentru ogor de toamnă făcută în anul 1959 la adîncimea de 28—30 cm. s-au încorporat sub brazdă, cîte 400 kg. superfosfat la hectar. Pentru menținerea zăpezii pe ogoare, arătura a rămas în brazdă crudă pe tot timpul iernii. Primăvara, imediat ce s-a putut intra pe teren s-a făcut o lucrare cu grapa cu colți reglabili pentru a se nivela terenul și pentru a se împiedica pierderea umidității din sol. Cînd temperatura solului la adîncimea de însămînțare a ajuns și s-a menținut la 9°C s-a început însămînțarea (în ziua de 5 aprilie), dîndu-se la ha cîte 18 kg. sămînță de porumb dublu hibrid. Semănatul s-a făcut cu mașina 2 SPC—2. A fost asigurată, o densitate minimă de 28.000—30.000 plante la hectar. Răsărirea a fost puternică și dezvoltarea rapidă neînregistrîndu-se nici un atac de dăunători. La 4—5 zile după însămînțare s-a efectuat o nouă grăpare cu grapa cu colți reglabili pentru a se sparge crusta, a se ușura răsărirea și a se păstra în continuare apa din sol. După aceea, s-a dat de două ori cu sapa rotativă: prima oară cînd plantele aveau 2—3 frunze, iar a doua oară cînd încă nu depășiseră înălțimea de 12 cm. Prin aceasta, pămîntul a fost menținut afînat și curat de buruieni. În plus, între sapa I-a și a II-a rotativă s-au mai dat 200 kg. superfosfat precum și 120 kg. azotat de amoniu la hectar. În total s-au efectuat 4 prașile mecanice între rînduri și o prașilă manuală pe rînd cînd s-a făcut și rărirea plantelor lăsîndu-se un singur fir la cuib.

★

Pe cele 34 hectare cultivate cu porumb irigat brigada de mecanizare completă de la G.A.S. Dudești condusă de Gutin Andrei a obținut cîte 6.013 kg. porumb boabe la hectar.

Pe întreaga parcelă s-a încorporat în toamnă gunoi de grajd bine putrezit dîndu-se cîte 22.000 kg. la hectar pentru a se îmbogăți solul nisipos cu substanțe nutritive. Înainte de însămînțare s-au executat lucrările de amenajare pentru irigație, cu un plug de deschis canale. Între canale s-a asigurat distanța de 100 m. Lucrările au fost numai finisate manual economisindu-se astfel multe brațe de muncă. Pregătirea patului germinativ s-a făcut timpuriu din primăvară printr-o lucrare de discuit. La 2—3 aprilie s-a început semănatul cu semănătoarea 2 SPC—2, la distanța de 1 m. între rînduri, dîndu-se 18 kg. sămînță la hectar. În prima jumătate a lunii mai s-a făcut prima prașilă mecanică urmată de cea manuală. La sfîrșitul lunii mai s-a aplicat prima irigație folosindu-se aspersoare cu jet lung. La numai cîteva zile după irigare, plantele au început să se dezvolte puternic. În total, s-au aplicat 3 udări egale fiecare cu 400 m.c. apă la hectar, 3 prașile mecanice și 4 prașile manuale pe rînd. Densitatea plantelor a fost, în medie, de 33.000 plante la hectar. Atacul de Tanymechus a fost combătut la timp prin prăfuire cu 30 kg. hexatox la hectar. Pe baza experienței anului 1960, brigada și-a propus extinderea culturii irigate pe 100 ha. precum și obținerea unei cantități de 8.000 kg. porumb boabe la hectar.

Toate aceste exemple dovedesc cu prisosință că factorul hotărîtor în asigurarea unei producții ridicate de porumb la hectar este efectuarea întregului complex de lucrări agrotehnice cerute de cultura porumbului, în mod diferențiat, în funcție de condițiile pedoclimatice locale și numai în cadrul perioadelor optime de executare.

Ing. EUGEN JIANU
Departamentul Gostat

PESTE 2.000 PORCI LA ÎNGRAȘAT

Anul trecut, la îngrășătoria de porci a gospodăriei agricole de stat Vaslui — regiunea Iași, s-a obținut o mare cantitate de carne. Anul acesta, muncitorii îngrașă peste 2.000 de porci.

Lucrările Plenarei C. C. al P. C. U. S.

„...Grînarul fără precedent ca întindere și posibilități..."

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care și-a deschis lucrările în ziua de 10 ianuarie în Marele Palat al Kremlinului, a continuat la 14 ianuarie discutarea celei de a doua probleme de pe ordinea de zi și anume: „Cu privire la îndeplinirea planului de stat și a angajamentelor socialiste în ceea ce privește producția și vînzarea către stat a produselor agricole și animale în anul 1960 și cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii".

In cuvîntul său la lucrările plenarei, Vasili Cernișev, secretar al Comitetului de partid din ținutul Primorie a arătat că valorificarea pămînturilor din Orientul Indepărtat, care din punct de vedere al condițiilor naturale nu rămîne în urma multor regiuni sudice ale Uniunii Sovietice, este o sarcină absolut realizabilă. Printre altele, vorbitorul a arătat că în anii viitori pot fi efectuate ameliorări funciare pe o suprafață de peste 1.200.000 hectare și că cheltuielile făcute în acest scop pot fi amortizate în 2-3 ani. El a mai spus că pe aceste terenuri valorificate vor fi create noi sovhozuri.

„Să se organizeze pe scară largă în sovhozuri și colhozuri schimbul de experiență în sporirea procentului de grăsime din laptele de vacă"

Plenara a ascultat în continuare cuvîntarea Acad. Trofin Lîsenko, care a propus să se organizeze pe scară largă în sovhozuri și colhozuri schimbul de experiență în sporirea procentului de grăsime din laptele de vacă. Acad. Lîsenko a declarat că consideră posibil să se sporească în 5-7 ani procentul mediu de grăsime din lapte de vacă pînă la 4,5 la sută (adică cu aproximativ 1 la sută), ceea ce este echivalent cu cantitatea de lapte dată de 3 milioane de vaci în condițiile realizării unei cantități medii de lapte muls de 2.600 kg.

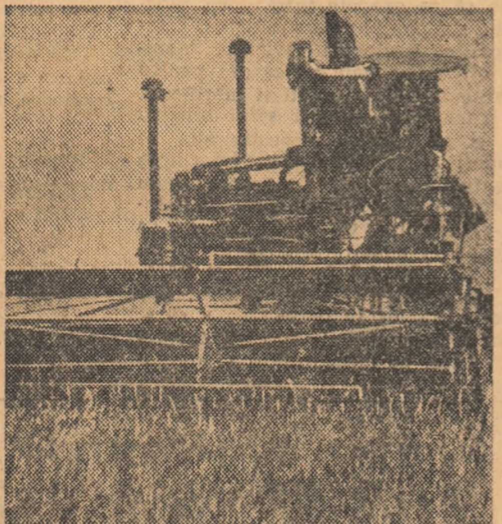
Valorificarea pămînturilor înțelenite a fost o altă problemă la care Acad. Trofin Lîsenko s-a referit, denumind regiunile pămînturilor desțelenite „grînarul fără precedent ca întindere și posibilități al Uniunii Sovietice, unde pot fi obținute cele mai ieftine cereale, carne, lapte, și alte produse". Trebuie amintit că în ultimii ani, prin grija Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și guvernului Uniunii Sovietice, au fost valorificate 41 milioane hectare de pămînturi înțelenite: 25 milioane hectare în Kazahstan și 16 milioane hectare în R.S.F.S.R.

Tot în cadrul ședinței Plenare a P.C.U.S. Acad. Lîsenko a sprijinit propunerea cu privire la reorganizarea Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., care trebuie să aibă ca una din funcțiile principale, introducerea în producția agricolă a realizărilor științei și a experienței înaintate.

Au mai participat la lucrările Plenarei, prin luarea de cuvînt: A. Sahabaev (sovhozul „Cimkurgan" din regiunea Kazahstanul de sud), P. E. Șelest, secretar al comitetului regional Kiev al P.C. din Ucraina, H. I. Izakson, constructor șef de la Uzina de combine din Taganrog, N. F. Ignatov, secretar al comitetului regional Oriol al P.C.U.S., T. S. Malțev, agrotehnician al colhozului „Poruncile lui Lenin" (regiunea Kurgan), Z. N. Gluhov, secretar al comitetului raional Mariisk al P.C. din Ucraina (regiunea Stalino), A. P. Bartulis, crescător de porci din colhozul „Katenieki" (R.S.S. Letonă) Z. N. Nuriev, secretar al comitetului regional Bașkiria al P.C.U.S., B. Kitapbaev, președintele sovhozului „Lenin" (din regiunea Kazahstanul de est), T. Abunova, mecanic conductor al mașinii pentru stringerea bumbacului, șef de brigadă din colhozul „Kirov" (regiunea Tașkent), T. K. Malbahov secretar al comitetului regional Kabardino-Balkarski al P.C.U.S.

Plenara C.C. al P.C.U.S. își continuă lucrările.

Din R. P. Albania

Peste 280 combine cereaIiere au lucrat în anul trecut pe ogoarele cooperativelor din Republica Populară Albania. O parte din acestea au fost importate din U.R.S.S. și R.P. Polonă. Anul acesta numărul combinelor va fi sporit.

Ali Oato, președintele gospodăriei colective din Berat și deputat al Adunării Naționale a R. P. Albania, în locuința lui.

Din R. P. Bulgaria

Valea trandafirilor

In Republica Populară Bulgaria sînt multe locuri frumoase, dar unul din cele mai frumoase e de bună seamă Valea Kazanlîkului, căreia i se spune din vremuri străvechi Valea Trandafirilor. Despre ținutul acesta minunat s-au alcătuit multe cîntece și legende, care se transmit din generație în generație.

Valea Kazanlîkului a fost creată de natură însăși pentru cultivarea unor minunați trandafiri eterooleaginoși, fără seamăn în lumea întreagă. Valea e mărginită din două părți de lanțuri mari de munți: dinspre miazănoapte — de Munții Balcani, dinspre miază-zi — de Sredna Gora. Vînturile puternice din nord și din sud se sparg de crestele masivurilor muntoase și răzbesc în vale ca o ușoară adiere răcoroasă. Precipitațiile sînt temperate. În multe locuri valea e brăzdată de pîraie de munte. Aceste pîraie, ca și rîul Tundja, de-a lungul căruia se întind pe zeci de kilometri plantațiile de trandafiri, aduc pămîntului umezeala binefăcătoare.

Condițiile naturale și de climă din Valea Trandafirilor sînt cu adevărat fără pereche. În lumea întreagă se cultivă trandafiri splendizi, dar încercările de a egala trandafirul din Kazanlîk nu au fost încă nicăieri încununate de succes.

Trandafirul din Kazanlîk are un aspect destul de modest. Florile lui sînt de un alb șters sau palide trandafirii, fără aroma puternică proprie multor varietăți de trandafiri decorativi. Dar uleiul de trandafiri obținut din petalele lui are însușiri excepționale: adăugat într-o cantitate cu totul neînsemnată la esența de parfum, își pierde aroma proprie, în schimb dă rezistență și o aromă uluitoare parfumului. Uleiul de trandafiri nu se folosește în stare pură, din cauza concentrării mult prea puternice a esenței. O singură picătură din acest minunat lichid e de ajuns ca să se mențină într-o încăpere timp de cîteva săptămîni un miros fin și plăcut.

Trandafirii înfloresc în luna mai. Am avut prilejul să poposim și noi în această perioadă a anului în Valea Trandafirilor. Tocmai dăduse o ploaie scurtă de primăvară. Din pămînt se ridica ușor o abureală pătrunsă de mireasma trandafirilor. Pe o distanță de cîțiva kilometri de jur-împrejur se întindeau, ca niște covoare din basme, plantațiile de trandafiri.

La sfîrșitul lui mai începe culesul petalelor de trandafiri. Culesul durează 2—3 săptămîni. Mii de oameni ies pe plantații cu coșuri în mîini și culeg petale de trandafiri. Se lucrează numai în zori. Altfel nu se poate: o dată cu răsăritul soarelui, butonii de trandafiri se deschid și prețioasa mireasmă se mistuie în atmosferă.

La Kazanlîk a luat acum ființă o stațiune pentru culturile eterooleaginoase. Pe cîmpurile stațiunii se cultivă aproape 500 de varietăți de trandafiri oleaginoși și decorativi. Șase din ele au fost obținute prin hibridizarea mai multor soiuri cu trandafirul de baștină din Kazanlîk. Experiența a arătat că trandafirii obținuți pe această cale sînt rezistenți la ger și la boli și conțin un mare procent de ulei. Munca pentru obținerea de noi soiuri de trandafiri continuă pe scară mare și dă rezultate excelente.

Au trecut sute de ani de cînd au apărut în Valea Kazanlîkului trandafirii minunați. Faima lor s-a întins în lumea întreagă. Acum miile de turiști străini care vin în R. P. Bulgaria din diferite țări, socot de datoria lor să viziteze Kazanlîkul, ca să vadă cu ochii lor vestita Vale a Trandafirilor.

D. BOCIAROV

Din Uniunea Sovietică

Mașini pe cîmpurile de bumbac

La Plenara din decembrie (1959) a C.C. al P.C.U.S. a luat cuvîntul și tînăra uzbecă Tursunoi Ahunova, care a spus cum, lucrînd cu mașina la recoltarea bumbacului, a reușit să înlocuiască o sută de culegătoare manuale. Scurta ei cuvîntare, rostită cu multă emoție, a fost în repetate rînduri întreruptă de aplauze — și cînd a făgăduit că în anul 1960 va înlocui 125 de culegătoare, și cînd a spus că și-a învățat soțul și prietenele să conducă și ele mașina de recoltat, și cînd a făcut o seamă de observații la adresa constructorilor de combine pentru recoltat bumbacul.

Din ce pricină a dobîndit tînăra uzbecă cinstea de a lua cuvîntul la Plenara C.C. al P.C.U.S. ?

Oamenii muncii creatoare, din rîndurile cărora face parte și Tursunoi Ahunova, se bucură în Țara Sovietică de stima tuturor. Insemnătatea realizării obținute de Ahunova se numără nu numai în cifre, ea stă și în puterea exemplului.

Participanții la Plenară — activiști de partid și de stat, specialiști și conducători ai agriculturii, colhoznici și mecanizatori — au salutat în persoana tinerei uzbece pe inițiatoarea unei mari acțiuni.

Acum un an Tursunoi Ahunova era prima și singura femeie mecanic de combină de recoltat bumbacul din Uzbekistan. Un an mai tîrziu, însă, mii de femei uzbece au condus mașinile de pe plantațiile de bumbac.

In anul 1960, mecanizatorii din Uzbekistan au publicat în presă o scrisoare prin care își luau angajamentul să recolteze cu ajutorul mașinilor o jumătate de milion de tone de bumbac brut. După calculele făcute de specialiști, recoltarea cu mașina a bumbacului avea drept efect reducerea numai în Uzbekistan a consumului de muncă cu 7—8 milioane zile-muncă. Oamenii eliberați de la muncile de recoltare trec la alte munci în colhozurile lor, producînd în plus zeci de mii de tone de produse agricole.

După inițiativa mecanizatoarei Tursunoi Ahunova, recoltarea cu mașina a bumbacului brut și-a găsit o tot mai largă aplicare în numeroase republici și regiuni ale țării.

In anul 1960, Tursunoi Ahunova a recoltat peste 250 de tone de bumbac, atît cît recoltează într-un sezon 125 de culegătoare manuale. Prietenele ei au înlocuit fiecare cîte 60—80 de culegătoare.

Mașinile înlătură tot mai hotărît munca manuală și în diferite alte etape ale cultivării bumbacului. Practica de veacuri a culturii bumbacului, cu unelte manuale, rămîne de domeniul trecutului. Mecanizarea complexă — iată linia pe care o urmează în prezent cultura bumbacului în Uniunea Sovietică.

Pentru cultivatorii de bumbac din Uzbekistan, principala regiune producătoare de bumbac din țară, anul 1960 a fost un an de rapide progrese tehnice. Aici au lucrat aproape 9.000 de brigăzi de mecanizare complexă. Cu ajutorul mașinilor s-au efectuat pe plantații toate lucrările de bază — aratul, pregătirea solului, însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat, prășitul între rînduri și plivitul, stringerea recoltei. Datorită muncii calificate a mecanizatorilor, recoltele de bumbac brut de 35—40 chintale la hectar au devenit obișnuite în numeroase colhozuri și sovhozuri.

Producția de bumbac crește în Uniunea Sovietică necontenit. U.R.S.S. deține de mult întîietatea în ceea ce privește recolta la hectar a bumbacului. Date fiind proporțiile mari ale producției de bumbac, folosirea tractoarelor și a mașinilor pe plantațiile respective capătă o însemnătate de prim ordin.

S. NEBESNÎI

DIN R. P. D. COREEANĂ

CU AJUTORUL ȘTIINȚEI

După ce s-a eliberat din armată, Țoi Hen Hva și-a exprimat dorința de a merge să lucreze la țară. Dorința i-a fost satisfăcută. Țoi Hen Hva a fost trimis în cooperativa agricolă Sediari din județul Tedon, provincia Phenianul de Sud. Aici el a fost repartizat la o brigadă zootehnică, unde a început să lucreze ca îngrijitor de porci. Ceilalți membri ai brigăzii erau și ei tineri.

La început treaba a mers bine. Era toamnă, nutreț era de-ajuns. Ingrijitorii de porci munceau cu multă rîvnă. Cînd au dat în primăvară, însă, s-au ivit dificultăți cu nutrețul, cooperativa neavînd suficiente rezerve. Dînd de greu, unii îngrijitori s-au lăsat păgubași și au cerut să fie transferați în brigăzile de cîmp. Pentru treaba asta, membrii cooperativei i-au criticat cu asprime în adunarea generală.

Țoi Hen Hva, care rămăsese în brigadă, și-a zis atunci, mîhnit: „Noi am făcut tot ce ne-a stat în putință. E oare vina noastră că nu e nutreț de-ajuns?"

Din gîndurile acestea l-a smuls o voce stăruitoare:

— Tovarăși, ajunge!

Ridicînd capul, Țoi Hen Hva a văzut înaintea lui un tînăr care părea să nu fie de prin partea locului.

★

Nu de mult, Partidul Muncii din Coreea a trimis la sate un mare număr de zootehnicieni și veterinari, pentru a ajuta la dezvoltarea ramurii creșterii animalelor. Printre aceștia se afla și tînărul specialist Iun Ir, colaborator al Stațiunii centrale sanitare și epidemiologice. Iun Ir a fost trimis să lucreze în județul Tedon. El și-a ales de la bun început ca sector experimental satul Sediari.

Iun Ir a constatat că aici nu se folosea pentru prepararea silozului substanța Aspergillus oryzae. Cînd le-a spus îngrijitorilor de porci că cu ajutorul acestei substanțe se poate prepara un nutreț suculent pentru porci, oamenii au clătinat neîncrezători din cap.

Tînărul specialist și-a propus atunci să le dovedească practic lucrul acesta. Pentru o vreme el s-a instalat la fermă și s-a pus cu însuflețire pe lucru. Iun Ir a amestecat Aspergillus-ul cu făină de orz și cu mălai și a făcut niște cocoloașe, pe care le-a pus la căldură. După un timp, cînd cocoloașele au început să putrezească, le-a amestecat cu coceni de porumb tocați. Spre mirarea lui Țoi Hen Hva, porcii au început să mănînce cu plăcere nutrețul preparat în acest fel. Atunci Țoi Hen Hva și-a zis: „Da, într-adevăr, noi n-am făcut tot ce ne-a stat în putință".

Impreună cu membrii cooperativei, Iun Ir a întocmit un plan de perspectivă pentru dezvoltarea sectorului zootehnic.

Planul întocmit de Iun Ir a fost aprobat de comitetul de partid și de adunarea generală a cooperativei.

Indrumați de Iun Ir, îngrijitorii de porci au construit cu propriile lor forțe un nou coteț pentru porci și un coteț pentru păsări. Apoi s-au pus ouă de rață în incubator și în scurtă vreme au ieșit bobocii. Astfel s-au pus bazele unei noi ramuri de producție a cooperativei — creșterea rațelor.

Au trecut numai cîteva luni de cînd a început să lucreze în cooperativa agricolă Sediari tînărul specialist, dar în acest scurt răstimp s-au făcut multe. Porcii au fost împărțiți pe grupe și sînt bine îngrijiți. Pe costișele dealurilor s-au plantat dovleci și lobodă pentru nutreț.

Toate aceste prefaceri stîrnesc mirarea și admirația celor ce poposesc azi în satul Sediari.

1.390 de lei beneficii în medie la hectar

(Urmare din pag. 1)

mecanizatorii au militat cu consecvență pentru aplicarea corectă a agrotehnicii — factorul principal în obținerea unor recolte mari. Astfel, G.A.S.-, I. L. Caragiale a reușit să dea fondului centralizat al statului peste 3.100 de tone de cereale. Recoltele mari la hectar și cheltuielile de producție mici au fost principalul izvor al beneficiilor obținute în 1960 de gospodărie.

★

La obținerea unui volum mare de beneficii și-a adus contribuția și sectorul zootehnic. Planul pe 1960 la lapte de vacă a fost îndeplinit încă din noiembrie, prețul de cost fiind sub cel planificat. Sarcinile de plan privind livrarea de lînă, lapte de oaie și miei au fost, de asemenea, serios depășite. Gospodăria a dat peste plan 1.600 kg. lînă fină și 204 miei obținuți prin fătări duble. Demn de menționat este și faptul că deși gospodăria n-a avut plan de ouă, a reușit să livreze peste 120.000 bucăți ouă la un preț de cost scăzut.

În îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan în sectorul zootehnic un rol important l-a avut întrecerea socialistă pe profesii. Prin grija comitetului sindicatului, crescătorii de animale au fost antrenați într-o întrecere pasionantă în care fruntașii n-au luptat numai pentru a obține indici buni de producție ci și pentru a ajuta pe tovarășii lor de muncă cu realizări mai slabe ca să-și îndeplinească cu cinste sarcinile de plan

★

Ca să produci mult și ieftin e necesar să gospodărești cu mare chibzuială fondurile și materialele, să valorifici din plin orice rezervă ivită în unitate. Consiliul G.A.S. I. L. Caragiale a urmărit, spre deosebire de alți ani, cu multă atenție felul în care brigăzile cheltuiesc fondurile planificate. Săptămînal și lunar s-a analizat cu șefii secțiilor și contabilii de secții cum se efectuează cheltuielile, s-au urmărit îndeaproape înregistrările contabile. cum se ține evidența, întărindu-se astfel controlul preventiv și, odată cu aceasta, răspunderea personală. Fiecare brigadier a cunoscut din devizele întocmite pe culturi, baremurile de cheltuieli pe care trebuie să le respecte. Brigadierii din sectorul zootehnic au cunoscut și ei baremurile fixate pe cap de animal furajat. Contabilitatea a urmărit operativ ca aceștia să respecte plafoanele stabilite, să facă economii fără ca să dăuneze, bineînțeles, producției. Lunar și trimestrial, consiliul G.A.S. a analizat cu seriozitate — sub conducerea organizației de partid — situația economică-financiară din diferite sectoare ale gospodăriei, generalizînd metodele folosite de fruntași.

Nu rare au fost cazurile cînd, în urma sesizărilor făcute de tovarășii de la contabilitate, conducerea G.A.S. a mers pe teren unde, împreună cu comitetul sindicatului, a organizat, la locul de muncă, consfătuiri de producție. Spre exemplu, la sectorul taurin s-a văzut la un moment dat că prețul de cost al laptelui a fost mai mare decît cel normal. Consfătuirea organizată a constatat că era defectuos organizat transportul masei verzi, că se făcea risipă, iar unii îngrijitori nu furajau diferențiat animalele. Luîndu-se măsuri de îndreptare, prețul de cost a scăzut îndată după consfătuire. Asemenea consfătuiri eficace au fost organizate în sectorul mecanic și în alte locuri.

Analiza operativă a situațiilor economice, organizarea temeinică a unor consfătuiri consacrate dezbaterii diferitelor probleme economice și tehnice, hozrasciotul intern au fost folosite din plin de colectivul de muncă al G.A.S. I. L. Caragiale care a reușit să se gospodărească mult mai bine decît în anii precedenți, să sporească rentabilitatea întreprinderii, obținînd 7.300.000 de lei beneficii. Revin 1.390 de lei beneficiu la hectar, sumă ce depășește angajamentul luat de gospodărie cu 390 de lei.

SPORT

O vizită la clubul asociației sportive „Tractorul"-S. M. T. Gîrbovi

La întrebarea pe care i-am pus-o care sînt comunele unde se desfășoară acum concursurile sportive ale *Spartachiadei de iarnă* tov. *Radu Ionescu*, președinte al consiliului raional U.C.F.S. Urziceni, ne-a răspuns:

— În general, în luna aceasta, întrecerile din cadrul popularei competiții sportive de masă se desfășoară mai în toate comunele și satele din raion, atrăgînd numeroși tineri țărani colectiviști și mecanizatori de la stațiunile de mașini și tractoare. Dar, în special, pot menționa concursurile care se bucură de un frumos succes în comunele Ion Roată, Bărcănești, Coșereni, Eliza, Stoenești, Gîrbovi. Aici au loc pasionante întreceri la șah, tenis de masă, trîntă, gimnastică, haltere.

Dacă vreți, putem să facem o vizită într-una din aceste comune. De pildă, să vizităm clubul asociației sportive *„Tractorul" S.M.T. Gîrbovi,* asociație creată abia în vara anului 1960, dar care este acum fruntașă pe raion.

Am primit cu plăcere invitația și după o oră am poposit la clubul asociației sportive mai sus amintită, unde tocmai aveau loc întreceri de șah și tenis de masă. Erau prezenți tractoriștii *Vlad Ornagiu, Stan Brînzea,* pontatorii *Al. Dinu, Mircea Ancu*, electricianul *Gh. Lupașcu,* șeful contabil Gh. Nijloveanu, șeful de atelier *Victor Tomescu,* șoferii *Lucian Vasilescu, Vasile Stroe* și alții. Aici am întîlnit și o veche cunoștință, pe tractoristul *Ion Ciomac*, pe care l-am văzut la faza regională a concursului de trîntă din cadrul Spartachiadei de iarnă, din anul 1959, desfășurat la Turnu Măgurele. Atunci el a cîștigat titlul de campion regional.

Ion Ciomac este acum șeful brigăzii a VI-a. La S.M.T. Gîrbovi, el lucrează de vreo 3 ani. De loc Ion Ciomac este din comuna Pogoanele, raionul Buzău, de unde a plecat în anul 1954, cînd s-a înscris la școala de tractoriști din Urziceni. După absolvirea școlii de tractoriști de 3 ani, s-a angajat la S.M.T. Gîrbovi, reușind ca în scurtă vreme să se numere printre mecanizatorii fruntași. Aici a început să facă și sport. A îndrăgit mai ales fotbalul și trînta, discipline sportive care i-au plăcut încă din timpul cînd urma cursurile de tractoriști din Urziceni.

— Condițiile optime care ne-au fost create aici, — ne-a spus el, — ne dau posibilitatea să desfășurăm o frumoasă activitate sportivă. În timpul liber majoritatea salariaților de la S.M.T. practică șahul, popicele, tenisul de masă, trînta și în timpul verii fotbalul. Avem un teren de fotbal, un teren de volei, sala acoperită, unde se joacă tenis de masă și șah și unde putem viziona programe cultural-artistice la televizor.

Echipa de fotbal a fost afiliată la F.R.F. și acum deține primul loc în seria a II-a a campionatului raional. O comportare frumoasă a avut recent echipa noastră de fotbal la „Cupa 30 Decembrie", organizată de consiliul raional U.C.F.S. Urziceni, la care a ocupat locul 2. Acum noi ne pregătim pentru întrecerile din etapa pe centre de comune ale Spartachiadei de iarnă, ce se vor desfășura în luna februarie. Eu doresc să reeditez frumoasele rezultate obținute la concursul de trîntă din anul 1959. Vreau să dovedesc că mă număr printre cei mai buni trîntași la categoria 76 kg. din raion. Pentru aceasta desigur că trebuie să mă antrenez intens.

La plecare, i-am urat succes și ne-am dat întîlnire la etapa pe centre de comune a Spartachiadei de iarnă.

M. LERESCU

Pe scurt

● Recent a început meciul internațional de șah prin corespondență între echipele reprezentative ale orașelor București și Budapesta. Echipa noastră este alcătuită din cunoscuții șahiști: T. Popa, E. Reicher, A. Braunstein, Gh. Rotaru, E. Rusenescu, I. Berbecaru, L. Rădulescu, S. Olteanu, G. Erdeus și C. Ștefaniu. Formația maghiară cuprinde o serie de maeștri ai sportului, cum sînt: L. Barcza și H. Ervin.

● De un deosebit interes se bucură și întrecerile de șah prin corespondență din cadrul campionatului republican, la individual. La această competiție participă și numeroși concurenți din mediul sătesc, ca soții **Iesana și Ion Ciurel**, din comuna Pojejeni, raionul Moldova Nouă, regiunea Banat, **Gh. Stan**, comuna Dărmănești, regiunea Bacău, **Vasile Dondos**, raionul Turda, **C. Ciobotaru**, Borzești, regiunea Bacău, muncitorul forestier **Ion Solcan**, comuna Pîrteștii de Sus, raionul Gura Humorului și alții.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația; Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"